

NAŠ ČAS
NAŠ ČAS
NAŠ ČAS
NAŠ ČAS
NAŠ ČAS
NAŠ ČAS

naš čas

PIZZERIJA »CIGLER«
Šoštanj Tel.: 063/882-288

titovo velenje, 12. julija
številka 26, cena 7 dinarjev

Am club

V torek bodo zasedali zbori velenjske občinske skupščine

Pobude za zagotovitev pogojev pri delovanju strank

V torek, 17. julija, bodo zasedali zbori velenjske občinske skupščine. Med drugim bodo sprejemali odlok o zaključnem računu davkov in prispevkov za preteklo leto, spremembe in dopolnitve odloka o zakloniščih in drugih zaščitnih objektih na območju občine Velenje, o lokacijskem načrtu za rekonstrukcijo Kidričeve ceste, o javnem redu in miru, o občinskih upravnih organih, imenovali predstojnike občinskih upravnih organov, sekretarja skupščine, obravnavali odlok o spremembi odloka o prispevnih stopnjah za skupne družbene potrebe v občini Velenje v letu 1990, osnutek odloka o razveljavitvi odloka o preimenovanju Mesta Velenje v Titovo Velenje, osnutek odloka o spremembah in dopolnitvah odloka o ureditvi prometa v naseljih na območju občine Velenje.

Med pobudami, omenjamo tiste, ki so zapisane v skupščinskem delegatu: **Zeleni Velenja** predlagajo, da vsi trije zbori razpravljajo in po hitrem postopku zagotovijo znozne pogoje za delovanje strank. Glede financiranja predlagajo sprejem odloka o spremembi proračuna skupščine občine Velenje in zagotovitev tolikšnih sredstev za delovanje političnih organizacij, da bodo te lahko dostojno delovale. Za zagotovitev prostorskih pogojev za

delovanje strank predlagajo sprejem sklepa, s katerim bi Skupščina občine oddala političnim organizacijam v najem prostore, ki so v njeni lasti oziroma, ki bodo v njeno last prišli — predlagajo, da se prostori zagotovijo v »sodni stavbi«, ki je bila grajena tudi za potrebe političnih organizacij. Pri določitvi lastnika premoženja bivših družbenopolitičnih organizacij predlagajo razveljavitve sklepa o upravljanju »sodne stavbe« v Titovem Velenju. Ugotovi naj se delež izvirnih pri-

hodkov, ki so jih sedanji imetniki prostorov vložili v gradnjo in opremo stavbe in prostorov in zagotovi, da stavba, prostori in imetje, ki nima dokazljivega lastnika, preide v last Skupščine občine Velenje.

ZKS — Stranka demokratične prenoje Velenje daje med drugim pobudo, da predsednik skupščine in predsednik izvršnega sveta nista člana nobenega kluba poslancev, da se ustvarijo materialni pogoji za delovanje klubov poslancev, in da »zavežejo« poslance v zboru občin republike, da na prvem mestu zastopa stališča, sprejeta v občinski skupščini in šele potem stališča stranke, ki ga je kandidirala.

Socialistična stranka Slovenije Velenje predlaga sprejem sklepa o sofinanciranju klubov delegatov v višini 500 dinarjev na člana kluba mesečno. (mkp)

Ante Marković v Gorenju

V torek je bil v Sloveniji predsednik ZIS Ante Marković skupaj s podpredsednikom zvezne vlade Aleksandrom Mitrovičem in Živkom Pregljem ter ministroma Branimirom Zekanom in Vladom Kamboskim. Popoldan je v spremstvu podpredsednikov republiške vlade, dr. Jožeta Menčingerja in Matija Malešiča, obiskal koncern Gorenje.

Gostje so si ogledali proizvodnjo v Gorenju Mali gospodinjstvi aparati Nazarje in Gorenju Gospodinjstvi aparati v Titovem Velenju. Zatem pa so se sešli z najodgovornejšimi poslovnimi delavci koncerna Gorenje. Ti so jih seznanili z razvojnimi načrti,

pri čemer so posebej poudarili, da so sprejeli pravila svetovnega gospodarstva za tekmo s tem gospodarstvom, spregovorili pa so tudi o težavah, s katerimi se srečujejo, pri čemer je v preobrazbenih hotenjih v sodobno zahodoevropsko korporacijo med najpomembnejšimi prav nereseno vprašanje družbene lastnine. Ante Marković je med pogo-

vorom poudaril, da mora Gorenje čimprej narediti odločen korak pri povečevanju izvozne ekspanzije, ne glede na to, kako se bo razvijal jugoslovanski trg. Sicer pa je Gorenje na dobri poti, da izkoristi prednosti, ki jih prinaša drugi sveženj reformskih ukrepov ZIS, tudi z načrtnim iskanjem inozemskih strateških partnerjev. -m-

LEPOTE »SNEŽNE JAME« NA RADUHI ZA VSE — Kmalu bo minilo desetletje, ko so na prostranem pobočju Raduhe odkrili zares čudovit podzemni svet — veliko »snežno jamo«, kakor so ji dali ime. O njenih lepotah je govoriti in pisati odveč, najmanj kar je potrebno je, da si jo ogledate, saj v Sloveniji nima primerjave, svojevrstna pa je tudi zaradi nadmorske višine na kakršni leži. Jamarji in ostali strokovnjaki so jo vsa ta leta raziskovali in opremljali za obisk ostalih ljubiteljev naravnih lepot. Sedaj so s temi opravili končali in v soboto ob 14. uri jo bodo »odpr-

li« za vse nas. Ogled bo možen vsako soboto in nedeljo ter ob praznikih, za naročene skupine pa v poletni sezoni tudi sicer. Le prijaviti se morate vnaprej jamarskemu klubu Črni Galeb v Preboldu (063-723-211) ali v turistični prodajalni Supin v Lučah ob Savinji. (j. p.)

nama
TITOV VLENJE

Spravna slovesnost v Kočevskem Rogu

Nedelja, 8. julija 1990, edinstven dan v zgodovini slovenskega naroda. Kočevski Rog — gozdna jasa v bližini jame pod Krenom, največjega množičnega grobišča pobitih domobrancev, je bilo prizorišče pravne slovesnosti. Ljubljanski nadškof dr. Alojzij Sušter je opravil žalno mašo in simbolni pogreb za ubite domobrnce, Milan Kučan predsednik predsedstva Republike Slovenije, pa je pozval k novi skupni poti.

Fotografije: Lojze Ojsteršek

Titovo Velenje ali Velenje

Konec januarja letošnjega leta so Zeleni Velenje na zboru Skupščine občine Velenje naslovili pobudo za spremembo imena mesta Titovo Velenje v Velenje, ki so jo tudi podrobno utemeljili, vendar pa so delegati takrat odločanje o njej prepustili novoizvoljenim odbornikom.

Na drugi seji vseh treh zborov (novega sestava), ki bo v torek, 17. junija, pa imajo delegati na dnevnem redu osnutek odloka o razveljavitvi odloka o preimenovanju mesta Velenje v Titovo Velenje. Zeleni predlagajo, da se leta 1981 sprejeti odlok razveljavi. Tak predlog utemeljujejo s preprostim dejstvom, da se tudi takrat za preimenovanje Velenja v Titovo Velenje prebivalci mesta niso odločali neposredno, torej z referendumom, ampak je to v njihovem imenu posredno storila Skupščina občine s sprejetjem odloka, zato ne vidijo ovir, ki bi skupščini preprečevale, da razveljavi sklep, ki ga je sama sprejela. (mkp)

Koncern Gorenje

Obisk Lojzeta Peterleta

Prejšnji torek, 3. julija popoldan, se je mudil na krajšem obisku v koncernu Gorenje predsednik slovenske vlade Lojze Peterle v spremstvu Igorja Bavčarja in Janeza Janše, republiških sekretarjev za notranje zadeve in ljudsko obrambo.

Predsednik in podpredsedniki poslovnega odbora Herman Rigelnik, Milan Jagrič, Andrej Kržič in Stane Flander so gostom predstavili koncern Gorenje. Govorili so tudi o uresničevanju planskih nalog v letih 1989 in 1990, izvajanju projekta Internacionalizacija Gorenja ter o prizadevanjih, da bi Gorenje postalo sestavni del evropske in svetovne gospodarske strukture, tudi s sodelovanjem s strateškimi zvezniki oziroma partnerji iz tujine. Predstavljen pa je bil tudi delež, ki ga ima Gorenje v slovenskem gospodarstvu.

Med pogovorom v koncernu Gorenje, ki se ga je udeležil tudi predsednik velenjskega občinskega izvršnega sveta Todor Dimitrovič, je predsednik republiške vlade Lojze Peterle poudaril, da se v republiškem izvršnem svetu zavedajo pomembnega deleža Gorenja v slovenskem gospodarstvu. Zato bodo v prihodnje srečanja in izmenjave mnenj pogostejša. (an)

Novice

Emona ekspres

Čebelarški praznik v tretje desetletje

Gornji grad — (jp) Konec tedna se bodo pričele prireditve ob že 21. po vrsti »Čebelarškem prazniku« v Gornjem gradu. V petek zvečer bodo v gostišču Trobej pripravili večer poezije, ki ga bodo dopolnili s prikazom krajevnih znamenitosti. Sobota bo namenjena športu, večer pa bodo obogatili pari plesne šole iz Titovega Velenja s svojim nastopom. Višek prireditve je seveda nedelja. Dopoldne ob 9. uri bo najprej promenadni koncert delavske godbe občine Mozirje, osrednja prireditev pa se bo pričela ob 15. uri. Njen najpomembnejši del bo gotovo povorka, ki tokrat ne bo čisto »navadna«. Z njo bodo namreč prikazali Gornji Grad skozi čas, saj bo namenjena 850-letnici benediktinskega samostana in obenem bogati zgodovini tega kraja. Zatem pride na vrsto razvedrilni del z vlečenjem vrvi za »pokal strdi«, tekmovalno plesnih parov in podobno, tudi ponudba jedi in pijače bo bogata. Na voljo bodo vsi čebelarški izdelki in izvirne kmečke jedi, med katerimi bodo tokrat posebnost žlinkrofi. Za tiste, ki jih radi srbijo podplati bo v soboto poskrbel ansambel Slovenija in v nedeljo ansambel Vilija Petriča.

O bodoči organiziranosti v kmetijstvu še nič novega

Občina Velenje (tp) — Odgovora na vprašanje, kakšna bo organiziranost na področju kmetijstva v Šaleški dolini, še vedno ni. Čeprav so se kmetje odločili, da bodo nastopali na trgu združeni v Šaleški kmetijski zadrugi, se namreč druga stran — Lastna proizvodnja — še vedno ni odločila o svoji bodoči organiziranosti. Ob možnosti, ali pod okriljem Ere ali v prej omenjeni zadrugi, je pravna služba pred nedavnim ponudila namreč še en predlog.

Kateri bo bolj sprejemljiv za eno in drugo stran, najbrž ne bomo vedeli kmalu. Kajti, pred vrati so dopusti, nato pa priprave na organizacijo republiške razstave goveje živine, ki bo tokrat v naši občini.

Šoferski praznik v Vinski Gori

Titovo Velenje (JM) Šoferski stanovski praznik 13. julij bodo tudi letos člani ZŠAM Titovo Velenje, dostojno praznovali. Odločili so se, da bodo omogočili voznikom in njihovim družinam prijeten večer v dvorani krajevnih skupnosti Vinska Gora. Iz Titovega Velenja bodo ob 18.30 in 19.00 uri odpeljali posebni avtobusi (izpred Rdeče dvorane), nazaj pa bodo vozili v presledkih od 23. do 01. ure.

Proslavitev šoferskega praznika bo kulturno obarvana, nastopil bo pevski zbor ZŠAM Titovo Velenje, ansambel »ŠKALE« pa bo poskrbel za ples in razvedrilo. Vse vabljeni člani ZŠAM bodo brezplačno pogostili — priložnost pa bo tudi za nekaj besed o njihovem delu in problemih.

V nedeljo pa se bodo uniformirani člani udeležili regijske proslave in parade v Laškem. Vsi, ki bi želeli sodelovati tudi na tej svečanosti, se lahko pridružijo v nedeljo ob 8.30 pred Rdečo dvorano v Titovem Velenju.

Sindikat upravnih delavcev

(fk) Celje — V več občinah celjskega območja se pripravljajo na ustanovitev samostojnega in neodvisnega sindikata upravnih delavcev. Z začasnim vodstvom ga že imajo v Laškem in Sentjurju, verjetno pa ga bodo kmalu ustanovili še v nekaterih drugih občinah; te dni tudi v celjski. Ustanovili naj bi tudi regijski in nato republiški sindikalni odbor.

Osnovni cilj je zaščita delavcev — tembolj, ker se bojijo, da bo z reorganizacijo državne uprave ostalo brez dela precej delavcev občinskih uprav. Novonastali sindikat pa ne bi rad le »gasil«, ampak bi se rad že tudi vključil v nastajanje tovrstne zakonodaje.

Vreme pokvarilo srečanje

(fk) Rogla — Okoli osem tisoč slovenskim upokojevcem je petkovo slabo vreme pokvarilo srečanje na Rogli. Kot zanašalec se je prav ta dan vreme pokvarilo, kot da bi hotelo nazorno pokazati, v kako slabih pogojih še vedno živi veliko število upokojevcem. Na srečo je na Rogli le precej pokritih prostorov, pa so se tako — čeprav utesnjeno — vsi spravili pod streho. Prostor je bil seveda tudi za Milana Kučana, predsednika slovenskega predsedstva, ki je prišel pozdraviti nekdanje delavce, ki so si prislužili zasluženi pokoj.

Na prireditvi so zapeli tudi pevci iz Titovega Velenja, Celja, s Polzele in iz Trbovelj, članica predsedstva svobodnih sindikatov Slovenije Marija Fedran pa je upokojevcem zagotovila, da si sindikat prizadeva in zahteva, da pokojnine upokojevcem zagotovijo človeka vredno življenje. Zato tudi zahtevajo stabilne vire sredstev za pokojnine.

Omagali so pod vrhom

Le 400 metrov je še bilo do vrha Manga Parbat v Himalaji, pa vendar celjska alpinistična odprava tega cilja ni mogla doseči. Alpinisti so premagali najtežji del, nato pa jih je presegel sneg. Člana odprave Uroša Ruparja je skupaj z dvema Poljakoma snežni plaz odnesel 200 metrov niže; k sreči ni bil nihče ranjen, izgubili pa so opremo in morali opustiti nadaljnji vzpon. V sicer slabo tolažbo jim je lahko le to, da nobeni od 16 raznih odprav, ki so ta čas naskakovale himalajske vrhove, ni uspelo osvojiti vrhov.

Piše:
VINKO VASLE

Vsaj trije dogodki so v teh dneh pretresli zavedne Slovence — novica, da so se za vedno razšli Avseniki, kar ni nobena tragedija, ker so tako in tako prepevali samo v tujini, razglasitev slovenske suverenosti, ki je tragedija, ker se je to zgodilo po 45 letih v svobodi in Elanov spisek »črnih kreditov«. To je pa tragikomedija, ki jo bomo — kot vse kaže — gledali v nadaljevanjih. Medtem ko nekoč doma in po svetu zelo ugledna tovarna propada, so nekateri bivši vodilni začeli ustanavljati zasebna podjetja, da ne bodo ostali na cesti in brez dela. Pred tem so pokasirali še izdatne finančne injekcije v obliki ilegalnih stanovanjskih kreditov, spisek pa dopolnjujejo še vsi tisti, ki v Elanu nikdar niso bili zaposleni, a imajo za sluge za narod in tako dalje. Zlasti in tako dalje. Ti

Pride, vidi, krade...

seveda niso nič krivi, če so pa podpisali izjave, da so zaposleni v omenjeni tovarni, je bil pa to trenutek njihove slabosti.

Ampak, Elan je večji zalogaj od zloglasnega spiska, ki govori samo o tem, da je kakšnih 1780 posameznikov pobralo skoraj 1,5 milijona mark. Majhen korak za Elanov padec, (a velik za posameznike), še zlasti če vemo da je to samo slab odstotek denarja, ki so ga bivši vodilni Elanovci zapravili v še neznane namene. Kje je torej kakšnih 400 milijonov mark? Vprašanje, ki je ta hip namenjeno zgolj vedeževalcem in jasnovidcem, ki bi jih naša policija morala angažirati, če bi se hotela dokopati do manjkajočih fasciklov gospoda Pavla Kodra, znamenitega Elanovega finančnika na bolniški.

Ob zadnjem štrajku v Elanu sem uvidel, da je podjetje načela prava epidemija — veliko vodilnih, ki so se znašli na inkriminiranem spisku, je namreč zbolelo, še več jih je padlo v amnezijo in se ne morejo

spomniti, kako so do kreditov prišli. V glavnem nihče nič ne ve, glavna krivca pa naj bi bila bivši generalni Uroš Aljančič in že omenjeni Koder. Malo jutri, pravijo delavci in dobro obveščeni, ki iz dneva v dan razkrivajo umazane podrobnosti o rabotah vodstvenega kadra tovarne. Sumijo celo, da spisek ilegalcev ni ne celovit ne popoln in da je »nekoč« namenoma in zavestno izpuštil nekatera pomembna imena, da ne bi bil škandal še večji. Manjka nekaj znamenitih jaht E-43, ki so na dvorišču tovarne vredne pičlih 240.000 mark in ki — kot vse kaže — pljujejo po svetovnih morjih lepši prihodnosti naproti. Ostali pa peš v tovarno, ker v Elanu zdaj varčujejo in je ena od pomembnih postavk varčevalnega programa tudi ravnanje s toaletnim papirjem. Z zadnjimi količinami so se Elanovi proletarci še uspeli obrisati pod nosom, kajti po kolektivnem dopustu jih čaka stečaj. Ker ga ni na svetu, ki bi tovarno v razsulu še rešil. Še tuji delničarji so

dvignili roke, ker je tovarniško brezno pregloboko.

Proletarci pa so lahko zadovoljni — dobili so vsaj spisek, ker dvomijo, da bodo izvedeli kam je šel preostali denar, o črnih skladih v tujini pa samo natolčujejo, pa o tem, da so vodilni prejimali dve plači: eno v dinarjih in eno na tuje devizne račune. Končno je vodstvu uspelo ugotoviti, da je vendarle Elan lastnik holdinga v Münchenu, ne ve se pa, kdo ga je ustanovil in zakaj. In ve se tudi, zakaj SDK od leta 1977 ni opravila poštene finančne kontrole v tovarni — ker je za to zadolženi esdekajevci tudi na spisku dobitnikov črnih kreditov. In na manjkajočih treh straneh baje še cela plejada (nekoč) ugodnih političnih imen. Ob tem pa je še popolna neznanka, ali bo dovolj elementov, da bi proti vsem, ki so v ta gospodarsko kriminalni škandal vpleteni, uvedli tudi kazenski postopek. Imamo pač humano pravo in sodstvo v suvereni deželi.

Pred kakšima dvema letoma so v Elanu razkrinkali hudega kriminalca, ki je iz tovarne odnesel dva para smuči. Dobil je devet mesecev aresta in je kazen tudi odslužil. Kar nas znova prepričuje v znano trditev, da če že kradete, kradite na veliko — to namreč ni zločin...

Celjsko območje

Kot da bi si želeli polome

Stvar ni tako nedolžna, kot bi nekateri mislili: neodgovorno razširjanje govorice o vodilnih delavcih posameznih delovnih organizacij, o njihovih početjih, nepravilnih ravnanjih, lahko povzroči veliko težav. Največ v zvezi s takim pojavom so se slovenska sredstva obveščanja razpisala in razgovorila ob primeru murskosoboške Mure, toda podobne stvari se dogajajo tudi na celjskem območju.

Nam najbližje govorice so gotovo tiste, ki zadevajo Gorenje oziroma direktorja koncerna Hermana Rigelnika. Vzporedno s tem, ko so se razširile govorice o izredno slabem položaju Gorenja, ki da pripravlja odpustitve velikih števil delavcev, ker da mu grozi stečaj, so se razpirile tudi govorice o nečednih poslih prvega moža tega koncerna. Največ so krožile

med ljudmi govorice, da so mu na meji zasegli velike količine deviz, ki jih je hotel prenesti prek meje. Razne druge govorice pa so vedle povedati še mnogo drugega. Kot da bi nekateri v sami tovarni in v samem matičnem mestu — pa tudi v širšem okolju — res želeli kaj slabega temu gigantu, ki nudi delo in življenje tako velikemu številu zaposlenih.

V Celju so se podobne govorice spletle o nekaj direktorjih, veliko o Alešu Ilcu iz Kovinotehne. Tudi tu so bile povezane s trenutno težavnim položajem podjetja, ki so ga pretresali notranji nemiri, odcepitve zunanje trgovine in podobno. Kjer se začne kaj krhati, tam je seveda tudi mesto za najrazličnejše govorice. Ni jih bilo malo.

Prav nesrečno se v teh dneh počuti tudi direktor

Zdravilišča v Rogaški Slatini Darko Bizjak, ob njem pa še nekateri drugi vodilni tega zdravilišča. Tu je stvar vendarle malo drugačna, saj zdravilišče ni v težkem stanju (nekateri mu pripisujejo tudi to in pravijo, da so podatki namišljeni), ampak se izredno dobro razvija. Toda govorice vedo povedati o slabem vodenju, tatvinah, nepravilnem bogatenju, razprodaji Zdravilišča in podobno. Skratka: za bliščem uspešnega dela naj bi se skrivala najrazličnejša umazanja.

Če smo omenili le te tri primere, to ne pomeni, da so to edini. Eni so povezani z »liberalizacijo«, ko naj bi bilo vsakemu dovoljeno reči, kar misli ali domneva (govorice pa iz miši hitro naredijo slona), drugi z govoricami o direktorjih, ki jih naj bi pri,

nas nova oblast zagotovo odžagala, ker da so preveč rdeči. Ob tem je bremena za poslovanje v teh težkih razmerah najlažje dati na ramena posameznikov.

Kam nas to vodi, ni težko ugibati. Očitno namreč je, da je še veliko takih, ki mislijo, da je prišel čas za medsebojno obračunavanje; pa čeprav obračunavanja na račun tisoč zaposlenih. Take govorice namreč nikakor ne pomenijo razčiščevanje stvari (nepravilnosti — če kdo misli, da so res), ampak ustvajajo nestabilnost, ki (kot se je že izkazalo) lahko preraste v neopravičene prekinitev dela. S tem pa še do slabšega položaja. Še vedno so namreč pri nas organi (in zdaj še tembolj svobodni in neodvisni), ki lahko ob takih primerih povedo svoje.

(fk)

Savinjsko-šaleška naveza

Kako neumna je naša vlada

Le kaj dela naša vlada?! Namesto da bi takoj pristopila k aktivnostim, da vsem ljudem zagotovi boljše življenje, išče izgovore, zakaj da ne more na hitro premagati vseh težav in nas res popeljati na boljše življenjsko pot. Toda več kot očitno je, da naša vlada bere sicer razne zakone in uradne liste, ne bere pa naših časopisov. Če bi jih in če bi imela malo več posluha za svoje državljane, potem bi vse naše probleme rešila le z enim zakonom. Zakonsko bi morala predpisati, da vsi Slovenci igramo vsaj eno od iger, ki zadnje dni polnijo naše časnike.

Naj bo hepy line, žigolo, rubikon, jack pot, delta, express sistem, lucky line, turbo cash, interline, impex link sistem ali kak drug sistem, ki nam v štirinajstih dneh ali najkasneje v enem mesecu prinese pravo bogastvo. Daš nekaj stotakov, dobiš pa krepke tisočake, take Markovičeve seveda. In iz navadnega Slovence se preleviš v bogataša. Saj je jasno in znano, da vsi avtorji oziroma nosilci teh srečnih iger obetajo obogatitev. In kako malo je treba za to storiti.

Ob vsem tem, na kakšne vse močnejše načine smo pri nas že hazardirali, je res

čudno, da tudi uradno ne zagrizemo v to jabolko bogatenja. Vse te igre so vendarle uradne, ljudje imajo zanje dovoljenja, javno jih oglašajo — torej na tem že mora nekaj biti. Človek bi glede na mlačnost naše vlade pomislil, da ji ni do tega, da bi bili Slovenci srečni in bogati.

Da bi imeli polne denarnice, napolnili pa bi jih brez dela. Le lističe bi izpolnili, nakazali začetni minimalni znesek in že bi nam poštar vsak dan prinašal denarne nakaznice, ali pa bi se natekal denar na naše žiro račune. Vlada pa očitno misli, da ni smi-

sel imeti denar, ampak delati. Pa čeprav dela za vse ni. Za vse pa je bogastvo.

Predlagam torej, da delegati po občinskih skupščinah sprejmejo sklep, da zavežejo vlado, da predpiše zakon o obveznem igranju ene od teh iger (lahko tudi več) ter s tem o obveznem bogatenju slovenskega naroda.

Če pa tega že ne naredi, naj naredi kaj, da se ljudje ne bi pritoževali, da so ob vseh najrazličnejših davkih dobili še enega; davek na neumnost!

(frk)

Velika slovesnost na Molički peči

»Če je kje možna sprava, je med dobrimi ljudmi v planinah«

V nedeljo se je na Molički peči v osrčju savinskih planin in v naročju mogočne Ojstrice zbrala množica ljudi kakršne še ni bilo. Prišli so ljudje iz vse Zgornje Savinjske doline in od vsepovsod, prišli so planinci, verni in sploh vsi, ki imajo radi planine, vsi, ki jim je vsaj malo mar do boja za slovenstvo v zgodovini in sedanjosti, tudi v planinah. Blizu 2.000 se jih je zbralo na čudoviti planini, zbralo zaradi blagoslovitve na novo zgrajene kapelice, ki so jo zgradili prebivalci Luč in posebej Podveže. Na novo zgradili zato, ker je bila prva na tem istem mestu zgrajena in blagoslovljena že leta 1898, pet let po ustanovitvi slovenskega planinskega društva torej, nedaleč stran pa so že štiri leta prej zgradili planinsko kočo, prvo slovensko v Savinskih Alpah sploh, z njo pa so kljubovali nemški postojanki na bližnji Korošici. Po budno za postavitev obeh je dal takratni nadučitelj v Gornjem

gradu in načelnik savinske podružnice slovenskega planinskega društva Fran Kocbek.

»Če je kje možna sprava, je med dobrimi ljudmi v planinah«

Nekaj več izvirnih zapisov o takratnem dogodku iz Planinskega vestnika objavljamo v nadaljevanju. Kapelica, ki je pomenila trden kamen v boju za slovenstvo v naših planinah in tudi nasploh je bila porušena v zimi 1952/53, kako, še danes ni znano, vsaj uradno ne. Ohranil se je 26-kilogramski zvonček, manjši svečnik in kipci, ki so bili sicer močno poškodovani, vendar so jih sedaj temeljito obnovili. Lučani so že leta 1963 vložili prošnjo, da bi kapelico postavili nazaj, pa je bila vloga odbita z obrazložitvijo, da je na takšnem mestu zbiranje večjega števila ljudi prenevarno, posebnih potreb za bogoslužje na tem mestu pa tudi ni. Vloga je bila končno rešena v začetku avgusta 1988, Lučani so se takoj lotili dela in

lani septembra je bila kapelica znova postavljena. Največ zaslug za to ima gradbeni odbor, seveda vsi Lučani in planinci od blizu in daleč, še posebej pa lučki župnik Jože Gračner in mlada kmeta Alojz Moličnik in Tonček Mlačnik, Prekov in Markovski. Zgradili so jo sami, za načrte in ureditev je poskrbel arhitekt Kvaternik iz Ljubljane, helikopter je »poskrbel« za 12 ur vožnje materiala, opravili so preko 3.000 prostovoljnih delovnih ur. To so sicer skopi podatki, pa vendarle.

Kakorkoli že, v nedeljo je bil na Molički peči velik praznik. Kapelico je blagoslovil in opravil verski obred mariborski škof dr. Franc Kramberger, ki se je ob tem zahvalil vsem, ki so si prizadevali za ponovno gradnjo, poudaril je zgodovinski pomen te in podobnih kapelic, svojo srečo, da se je zbralo toliko ljudi od vsepovsod, da je to pravzaprav družinski praznik in še posebej

dejstvo, da je sprava najlepša in najbolj možna prav v osrčju slovenskih planin, v naravnem in človeškem sožitju.

Vse zbrane je pozdravil tudi član predsedstva Republike Slovenije dr. Matjaž Kmecl. Dejal je, da je takšno delo težko ovrednotiti, plačati pa nemogoče. Gradnja kapelice pred skoraj sto leti je pomenila tudi in predvsem vero v slovenstvo, seveda tudi izgradnja planinske koče pod njo; tega so bili sposobni samo močni ljudje, ki so verovali, da so Slovenci in največji greh bi bil, če bi danes to pozabili; izrazil je tudi upanje in prepričanje, da bo ob bližnji 100-letnici obnovljena tudi Kocbekova planinska koča pod kapelico, tej generaciji v ponos in prihodnjim rodovom v spomin in opomin. Na slovesnosti so bili tudi predsednik SO Mozirje Andrej Presečnik in drugi predstavniki mozirske občine.

J.P.

Tonček Mlačnik se je zahvalil škotu za blagoslovitev

Naj bo čez štiri leta obnovljena še ta koča, prva slovenska v naših planinah

»Planinski vestnik«

»Planinski vestnik« je septembra 1898 objavil obsirno poročilo o blagoslovitvi kapelice na Molički peči. Nekaj povzetkov ne bo odveč, tako zaradi verodostojnosti, kot zaradi lepote slovenskega jezika in nam nekaterih že kar »tujih« izrazov.

»Prelepa slovesnost se je vršila dne 5. septembra t. l. pod ponosito Ojstrico na Molički planini, kjer stoji Kocbekova koča »Slov. plan. društva.« Par korakov od tega prijaznega gorskega zavetišča se vzdiguje silna pečina prav nad divnim Robanovim kotom, in na ti silni pečini je letos zgradila vrlo »savinjska podružnica« krasno kapelo v spomin šestdesetletnice papeža Leva XIII. in petdesetletnice cesarja Franca Jožefa I, a posvetila jo je našima blagoslovnikom sv. Cirilu in Metodu.

»Blagoslovitev te kapele se je kar najslovesneje vršila dne 5. t. m. Prejšnji večer že jo je naznanjal velikanski kres, ki je gorel na velikem vrhu, in so jo razglašali gromoviti streli. Prišlo je udeležnikov — turistov in romarjev — nad 250. Med drugimi so se udeležili imenitne slavnosti župnik Jakob Aljaž izpod Triglava, prof. dr. Frischauf... Veselilo nas je videti obilo zalih deklic in čvrstih, pogumnih dečkov.«

»Kapelica je bila okusno ozaljšana s cvetjem in zelenjem, nad njo pa so plapolale cesarska zastava in slovenski trobojnici.«

Po svetih opravilih, ki so jih poveljevali savinski pevci in streli z gromovitimi streli, so se turisti in romarji še nekoliko časa pomudili, nekateri v prijazni Kocbekovi koči, nekateri pa zunaj nje na planem in pod goščoljubno zijalko, kjer so točili vino in pivo. Tačas je nastopil g. župnik Aljaž izpod Triglava ter takole izpregovoril zunaj pred kočo:

»Dva bisera imamo Slovenci: Triglavsko pogorje in Kamniške ali Savinske planine. Dve kapeli imamo slovenski turisti: triglavsko kapelo na Kredarici in kapelo sv. Cirila in Metoda pod Ojstrico. Dve reči, pravi Slomšek, sta nam dragi kot očesi: sv. vera in beseda materina. Dve stavbi je tudi zazidal na teh krasnih planinah g. Kocbek: lepo slovensko kočo in še lepšo kapelo. Dva stanova posebno skrbita za vzgojo našega naroda: učiteljski in duhovski stan, oba sta danes tukaj častno zastopana. Predsednik, vrli nadučitelj Kocbek, vzor pravega vzgojitelja, cvet naše turistike, dika slovenskega naroda, naj živi!«

Toliko ljudi na tem prelepem kraju še ni bilo

Invalidnost — problem družbe ali posameznika

V času oblikovanja nove slovenske oblasti nas na vsakem koraku zasipajo z velikimi besedami o Evropi, konfederaciji, odcepitvi, demokraciji... Ob vsem tem kaj radi pozabljamo na tiste, na viden majhne stvari, ki spremljajo posameznika v družbi vsak dan a se v poplavi velikih in pomembnih problemov izgubijo. Pri svojem delu se vsak dan srečujem s kopico prav takšnih, na viden drobnih, za posameznika pa življenjsko važnih problemov. To je tudi razlog, da ne morem pristati na mnenje, da je za reševanje velikih problemov in za doseg višjih ciljev treba žrtvovati določene skupine ljudi, navadno tiste, ki so že tako ali tako najbolj ogroženi. Mednje prav gotovo spadajo vse kategorije invalidov. Doležljivi smo zahtevali žrtve v imenu socializma, poslej pa, vse kaže tako, bomo zahtevali žrtve v imenu demokracije in gospodarskega razvoja. Dovolj je večnega, žal le formalnega zavzemanja za enakopravnost vseh ljudi. Enakopravnost smo lahko le, če je upoštevana in priznana različenost in imamo vsi enake možnosti.

Invalidi — ljudje s spremenjenim načinom gibanja, komuniciranja, dojemanja, se v družbo in njeno življenje vključujejo drugače kot zdrava večina. Zaradi teh različnosti in odsotnosti ustreznih invalidske politike, ki bi skrbela za upoštevanje teh drugačnosti oziroma specifičnih potreb, so invalidi danes pogosto potisnjeni na družbeno obrobje. Res je, da smo doslej dosegli sorazmerno visoko stopnjo invalidskega varstva na nekaterih področjih, na drugih, zlasti na področju usposabljanja in zaposlovanja, pa močno zaostajamo za razvitim svetom.

Po raziskavah Bolla bi bilo mogoče usposobiti za delo 94 % vseh invalidnih in prizadetih oseb, če bi se pravočasno začelo z usposabljanjem in rehabilitacijo. Nekatere raziskave v ZDA ocenjujejo to možnost celo na 97 %. Po razpoložljivih podatkih se v razvitim svetu uspešno usposablja za delo 80 % invali-

dov, 20 % pa se jih zaradi objektivnih razlogov ne pripravlja za delo. Če te podatke primerjamo s stanjem pri nas, vidimo, da v Republiki Sloveniji ne dosegamo niti obratnega sorazmerja, saj ne usposabljam niti 20 % invalidne populacije.

Družba bi morala vsakemu invalidu zagotoviti:

- ustrezno šolanje in usposabljanje za delo,
- vsem odraslim invalidom možnost ustrezne zaposlitve in dela,
- sredstva za življenje,
- možnost gibanja in sporazumevanja,
- odraslim invalidom, ki so sposobni samostojnega življenja možnost samostojnega bivanja, tistim pa, ki živijo v družini ali zavodu mora biti zagotovljena zasebnost.

Po našem mnenju je neupravičena delitev invalidov na delovne invalide, vojne invalide in invalidne osebe, civilne invalide vojne itd... Že ustava SFRJ zavezuje družbeno skupnost, da ustvari pogoje za usposobitev tistih občanov, ki niso popolnoma sposobni za delo (kar je v skladu z obveznostmi konvencije Mednarodne organizacije dela št. 159 o poklicni rehabilitaciji in zaposlovanju invalidov). Prav tako tudi ustava Republike Slovenije in drugi republiški zakoni in dokumenti zavezujejo družbeno skupnost k izvrševanju nalog, ki bodo ustvarile pogoje za rehabilitacijo oziroma normalno vključevanje invalidov v družbeno življenje.

Menimo, da tako kot pri vprašanju usposabljanja in zaposlovanja invalidov v mednarodnih dokumentih (ki jih je podpisala tudi Jugoslavija) ni razlik glede na vzrok ali čas nastanka invalidnosti, ne bi smelo biti razlik pri obravnavanju invalidov, pa naj bodo to upokojenci ali podpiranci, zaposleni ali otroci.

Po našem mnenju je potrebno veliko stvari na področju zakonodaje, ki ureja invalidsko varstvo spremeniti in dopolniti. Še zlasti pomanjkljivo je urejeno področje varstva otrok z motnja-

mi v duševnem in telesnem razvoju. Ker trpijo predvsem družine s takimi otroki, hočemo opozoriti na njihove probleme. Jasno je, da je skrb staršev in njihova prizadevanja pri vzgoji invalidnih otrok veliko večja, kot je pri zdravih otrocih.

Nujno potrebno je urediti:

- priznanje statusa invalida oziroma invalidnosti otrok,
- vprašanje rejništva,
- popolnoma brezplačno šolanje,
- črtanje ali drugačno oblikovanje cenzusa pri dodeljevanju socialno varstvenih pomoči otrokom oziroma staršem prizadetih otrok,
- carinske olajšave pri uvozu tehničnih pripomočkov, ki invalidni osebi pomagajo premagovati njeno invalidnost itd.

Program invalidskega varstva mora postati sestavni del razvojnega programa slovenske družbe in kot tak sprejet v parlamentu, le-ta pa bo moral redno spremljati njegovo uresničevanje. Potrebno je tudi oblikovati posebno parlamentarno skupino, ki bo morala biti posrednik med državnimi organi in invalidskimi organizacijami. V invalidskih organizacijah se zaznavajo konkretni problemi in le iz njih lahko črpamo pobude za boljše invalidsko varstvo. Invalidske problematike ne moremo reševati brez sodelovanja invalidov samih.

Specifični problemi invalidov sluha in govora

Gluhota je po klasifikaciji UNESCO druga najtežja invalidnost. Ta, na prvi pogled nenavadna opredelitev postane bolj logična, če ji dodamo pojasnilo, da biti gluhi (pogosto tudi praktično nem) pomeni dosmrtno izolacijo iz slišne družbe. Slušno prizadeti, ki ne obvlada glasovno-govorne komunikacije, je izločen iz socialnega okolja, izgubi stik s sočlovekom, za človeka edinim referenčnim bitjem. Zato tudi govorimo pri slušno prizadetih o trajni oviranosti v govorno-socialni komunikaciji. Zaradi težkih posledic invalidnosti sluha in govora so organizacije slu-

šno prizadetih med najstarejšimi invalidskimi organizacijami, tako pri nas, kot po svetu.

Najpogostejše ovire, na katere naleti invalid sluha in govora v življenju so:

1. Ovara v komuniciranju

Vsi, ki se srečujemo z gluhih, si moramo prizadevati, da bomo to oviro čim bolj ublažili ali pa jo celo popolnoma odpravili. To bomo dosegli, če bomo upoštevali naslednje:

- Čim širšo javnost moramo obveščati o tem, kakšnih načinov komuniciranja se poslužujemo ob stiku s slušno prizadeto osebo (pisno, gestikulacija...)
- Slušno priz. osebi, ki ne obvlada govora moramo zagotoviti tolmača, povsod kjer je potrebno.

Vse večje javne prireditve bi morale biti organizirane tako, da bi jih lahko spremljali tudi slušno prizadeti (besedilo na monitorju, grafoskopu, prisotnost tolmača, natisnjena besedila).

PTT bi morala usposobiti telefonsko omrežje za priključitev posebnih telefonov za gluhe, ki so danes v svetu že močno razširjeni. Brez takšnega telefona ne bi smela biti nobena postaja milice, reševalna postaja, gasilci.

Vsi pripomočki, ki slušno prizadetemu pomagajo pri premagovanju težav, ki izhajajo iz njegove invalidnosti bi morali biti brezplačni.

2. Pomanjkljivo informiranje

Edini vir informacij je časopis, ki pa nikakor ne zadošča. Prizadevati si moramo, da bo na TV čim več izobraževalnih in informativnih oddaj podnaslovljenih, saj je le na ta način gluhemu razumljiva vsebina oddaje.

Slušno prizadeti bi morali omogočiti čim ugodnejši nakup in uvoz vseh tehničnih pripomočkov, ki jim pomagajo pri doseganju informacij (TV aparat s teletekstom, videorekorder, računalnik, videokasete z izobraževalno vsebino...).

Seveda pa moramo slušno prizadetim najprej dati možnost izobraževanja na njim dostopen način, da bodo vsa različna pomagala znali tudi uporabljati.

Mednarodno leto komunikacije 1983, se počasi pozablja, postopki in pripomočki komuniciranja in informiranja pa z velikimi koraki napredujejo. V širši — slišni sredini seveda! Slušno prizadeti dobijo, na žalost od tega samo drobtinice. Pri nas so še vedno v času pred Bellom, pred izumom telefona...

Pomen društva slušno prizadetih

Društvo kot socialno — humanitarna organizacija je pomemben dejavnik emancipacije slušno prizadetih oseb.

Društvo je tisto okolje, ki je občutljivo za dejanske potrebe in interese slušno prizadetih ljudi. Ti ljudje se morajo povezovati med seboj, da lahko zastopajo svoja stališča, interese, vendar ne ločeno od ostalih ljudi. Povezovati se morajo tudi navzven. Priznati jim moramo pravico do različenosti in posebnosti, vendar jih hkrati dati enake možnosti za razvoj, kot jih imajo drugi ljudje v družbi. Društvo ne predstavlja le pomembnega področja in angažiranja slušno prizadetih, predstavlja tudi pomembno po-

vezovanje med specifičnimi potrebami in interesi slušno prizadetih in splošnimi družbenimi interesi. Ima pomembno vlogo tudi v procesu rehabilitacije invalidov sluha in govora. To je mesto, ki je dostopno gluhi osebi vedno, ob vsaki stiski in vsakem veselju. Je mesto, kjer se lahko na neformalen način srečujejo in si med seboj pomagajo prizadeti, je pa tudi mesto, kjer lahko tajnik, ko zazna stisko oziroma problem slušno prizadetega, navede stik s strokovnjakom v strokovni ustanovi in tako poskrbi za neposredno ali posredno pomoč prizadetemu.

V društvu moramo slušno prizadetega kljub njegovi prizadetosti naučiti, da bo znal živeti ustvarjalno, človeka vredno življenje, to pa poleg dela vključuje tudi kvalitetno preživljanje prostega časa, druženje s sebi enakimi kot drugimi ljudmi, dostop do informacij, kontinuirano izobraževanje, možnosti napredovanja pri delu kot v družbi in še kaj. In še to: društvo je odprto invalidni osebi vse življenje.

DARINKA MEH

KRVODAJALCI MED SEBOJ — Sobotno vreme je bilo kot nalašč za prireditve na prostem. To so izkoristili krvodajalci Raven pri Šoštanju ter Zavodnjah, ki so se srečali v Zavodnjah na, tako upajo, prvo tradicionalno športno in družbeno prireditve. Sosednji krajevni skupnosti tudi sicer odlično sodelujeta, na področju Rdečega križa pa še posebej.

V športnih disciplinah so se izkazali za »močnejše« gostje iz Raven, kulturni in družabni del pa so Zavodnjani vzeli v »svoje« roke. V dvorani prosvetnega doma v Zavodnjah so podelili petim zaslužnim darovalcem krvi priznanja za 30, 25 in 20 kratno darovanje krvi, v »samozaložbi« pa so si privoščili dober prigrizek, da je bilo lažje zdržati do poznih večernih ur. Predstavniki gostiteljev Bernard Rogeljšek (predsednik RK Zavodnje) je zaželel gostom prijetno bivanje, izrazil pa je upanje, da bo srečanje postalo tradicionalno. V sodelovanju gre za ljudi, za krepitev krvodajalske aktivnosti in humane odnose med njimi. Jože Jančič, predsednik RK Ravne pa je bil nad sprejemom in potekom srečanja navdušen in je gotovo še naprej pobudnik za ohranitev takšnih, delovnih in družabnih stikov. »Naj se družijo ljudje, ki se razumejo, da se bodo še bolj,« je menil.

Jože Miklavc

Poletna turistična razglednica

Zgledi res vlečejo

Poletje je torej tu, z vsemi svojimi lepimi in slabimi lastnostmi. Z njim vred tudi napovedi o letošnji turistični sezoni. Podobne so tistim iz preteklosti. Drugače pravzaprav ne bi mogle biti, pravijo poznavalci turističnega gospodarstva pri nas, kajti o kakovosti zaenkrat še bolj ali manj le govorimo, zanjo pa bomo malo naredimo. Pomanjkljivosti in slabosti hočemo nadomestiti z neresno visokimi cenami.

Te ugotovitve niso od danes, ne od včeraj, ampak so stare že nekaj let. Toda, žal od dolgoletnega šolanja so se tisti, ki naj bi skrbeli za to gospodarstvo, naučili malo, skorajda nič. Niti tega ne, da riba ugrizne le v tisto vabo, ki ji je všeč.

Ob vsesplošnih ugotovitvah se v naši občini na področju turizma ne oddaljuje, razen seveda zelo zelo redkih izjem. Pa poglejmo, kakšna je letošnja poletna turistična razglednica naše občine v primerjavi s sosednjimi, koliko so naše znamenitosti in izletniške točke zanimive bodisi za domačega ali tujega gosta. Uspešnost poletne sezone pa bomo tokrat merili s številkami o zasedenosti hotelov, turističnih sob.

Kje smo in koliko bomo pri gospodarstvu s turističnim dinarjem povedo dovolj zgovorno že podatki o številu gostov v hotelu Paka v Titovem Velenju. Če je lani v obdobju januar—junij prenočilo v 20 sobah s tušem oziroma kopalnico in dveh apartmajih več kot 3000 domačih — ti so ustvarili 6369 nočitev — in 397 tujih gostov ali 1108 nočitev, je letošnja bera za vzročno obdobje kar skromna. 2149 domačih in le 205 tu-

jih (skupno število nočitev 4647) je zapisanih v glavni receptorski knjigi. Povedano nekoliko drugače: v obravnavanem obdobju so bile zmogljivosti hotela lani zasedene 45,9 odstotkov, letos le 28,5 odstotkov. In cene? Gost, ki prebiva v hotelski sobi sam, plača za pol penzion 245 din, če sta v sobi dva vsak po 210 din. Cena apartmaja je precej višja: 280 din za enega oziroma 350 din plačata zanj dve osebi.

Terme Topolšica so na področju turizma v občini ena od redkih svetlih izjem. Zmogljivosti hotela Vesna so namreč skoraj povsem zasedene. Prijeten oddih v naravnem zdravilišču ta čas preživlja okrog 135 domačih in 38 tujih gostov, ki morajo za poln penzion odšteti 297 din na dan, otroci do 12. leta pa 50 odstotkov te cene. Kot pravijo, je zanimanje zanj nekoliko večje kot lani.

Že lani smo ob prebiranju podobnih podatkov pisali, da je Kajuhv dom v Šoštanju povsem zaseden. Žal, tudi letos ne s turisti, ampak z delavci Metalne Maribor, ki opravljajo remontna dela v šoštanjskih termoelektrarnah. Za mimoidočega gosta je tako le malokdaj na voljo kakšna prazna soba. Okrog 180 dinarjev pa so vredne storitve, trije obroki hrane ter uporaba postelje in tuša v tem domu.

Kmečki turizem pri Vrabičevih v Skornem je eden od redkih, ki zapolnjuje tovrstno ponudbo v Šaleški dolini. Čeprav so tod bolj dobrodošle zaključene družbe, je zanimanje zanj podobno lanskemu. Poleg redkih tujih dopustnikov se pri Vrabičevih najraje odpočijejo in naberejo novih moči gostje

iz Zagreba, Splita, ... Za sobo s tušem in WC-jem ter tremi obroki hrane pa je na tem kmečkem turizmu treba odšteti 20 DEM na dan.

Draginja ob morju, tudi v mnogih zdraviliščih, marsikoga »navduši« za preživetje dopustniških dni na planinski postojanki. Na Andrejevem domu na Slemenu v teh dneh ni posebne gneče. Povpraševanje je, po besedah »oskrbnika«, kar precejšnje, koliko pa bo od tega res, pa je bolj ali manj odvisno od vremena. Sicer pa stane poln penzion 110 din za odrasle ter od 75 do 80 din na dan za otroke.

KAKO PA V OBČINI MOZIRJE?

Zelo radi se oziramo k sosedom, in da bi bila naša poletna turistična razglednica bolj celovita, smo se tokrat ozrli še mi. Za preživetje nekaj dopustniških dni v hotelu na Golteh ni pravega zanimanja v teh dneh. Njegove zmogljivosti so zaenkrat polne le od 14. julija do 20. avgusta, poln penzion pa velja 140 din. »Če pada dež, če je tudi sicer več slabega kot lepega vremena, v planinah nimaš kaj početi,« opravičujejo skromno zasedenost v koči na Golteh. Bolj prehodnim gostom nudi zavetje ta planinska postojanka. Od 22 do 25 DEM na dan pa je treba odšteti, če poleg nočitev ponudbo »obogatijo« še trije obroki hrane. Turist v Mozirju je prazen, pa čeprav je za poln penzion treba odšteti le 120 din na dan.

Kmečki turizem je v Zgornji Savinjski dolini sicer nekoliko bolj razvit kot pri nas. Pa vendarle ne »cveti« tako kot bi si tamkajšnji turistični delavci že-

leli. Pri Žagarjevih na Dobrovljah se v tem času mudijo predvsem tuji gostje, dneve do konca letošnje poletne turistične sezone pa bodo zapolnili še nekateri domači. 230 dinarjev na dan pa je treba odšteti za poln penzion. Pri Vršnikovih v Robanovem kotu ta čas ni prazne postelje. Na kmetiji se mudijo tako domači kot tuji gostje. Cene? Za poln penzion v sobi I. kategorije 220 din, v nekoliko manj udobni 200 din na dan. Podobne so cene tudi na kmečkem turizmu pri Atelškovih v Mozirju, kjer je še nekaj prostora.

ROGLA VSE BOLJ ZANIMIVA TUDI POLETI

»Tudi v tem letnem času smo vse bolj zanimivi, smo slišali na drugi strani telefonske slušalke, ko smo poklicali v sektor trženja rekreacijsko turističnega centra Rogla. Zmogljivosti hotela Planja so namreč skoraj povsem zasedene, pa tudi depandanse in bungalovi se dokaj pridno polnijo.« Za cene polnih penzionov pa ne moremo ravno trditi, da so sprejemljive za vsak žep: v dvoposteljni sobah stane 280 din, enoposteljni 330, 400 din je treba odšteti za bivanje v malem, 100 din več v velikem bungalovu. 231 din na osebo pa velja poln penzion v depandansah Brinje.

Komentarja ob koncu ne mislimo pisati. Upamo in želimo si le, da bi se odgovorni turistični delavci naše občine zgledovali na področju turizma tam, kjer so vsaj korak pred nami. Sicer pa priložnosti za to je bilo že v preteklih letih dovolj, v letu evropskega turizma pa jih je gotovo še toliko več.

— tap —

Menjava bankovcev za 50 in 10 par v kovance

Papirnat drobiž še jemljejo, vendar ga ne vračajo več

Velenjčani smo se v začetku prejšnjega tedna, tako kot še marsikje drugje, ukvarjali z drobižem. Cela zmeda je nastala, ko se ni natanko vedelo, kaj in kako. Medtem ko tisti ponedeljek ponekod niso hoteli več sprejemati papirnatih 50 in 10 para, ker naj ne bi bili ti bankovci več plačilno sredstvo, si lahko ponekod s tem denarjem povsem normalno plačevali. Drugje, kjer je kovancev primanjkovalo — z njimi so križi in težave še danes — pa so trgovci in potrošniki stopili kar v »dogovorno menjavo« — sproti so se dogovarjali kdo bo komu in koliko dolgoval.

Danes so stvari že jasne, predvsem pa manj zapletene in navodila bolj natančna. Trgovine, banke, pošte in drugi, ki poslujejo z denarjem, naj bi ta papirnat denar, vreden 50 in pa 10 par še jemali, ne pa več vračali. Tako bi postopoma ta dva bankovca nadomestili s kovanci.

Na SDK-ju bodo te bankovce sprejemali in zamenjevali še do konca septembra. Peter Krapež, direktor velenjske podružnice SDK nam je v zvezi s tem povedal, da so zaloge kovanega drobiža sicer trenutno omejene, vendar jih je vsaj v Velenju ta hip še dovolj, sicer pa jih pričakujejo spet v naslednjih dneh. Vsem, ki poslujejo z denarjem so izdali navodila, naj papirnat denar — 50 in 10 para, vzamejo kot normalno plačilno sredstvo, ne sme-

jo pa ga več izdajati, oziroma vračati. Tako bo prišlo do postopnega nadomestila in se zaradi menjave ne bodo pojavljale vrste pred bančnimi okenci.

Tako ni razlogov za paniko. Na ERI nam je Marjan Jerič, pomočnik direktorja Maloprodaje povedal, da so takšna navodila prenesli v vse svoje poslovne enote, kjer bodo papirnat pare jemali normalno do septembra.

Podobno je v Nami, kjer nam je Verica Begovič s kreditnega oddelka povedala, da bankovce sprejemajo, vračajo pa kovance. »Če teh trenutno ni, lahko se zgotovi tudi to, potem se s potrošniki že kako dogovorimo. Včasih ostanejo oni nam dolžni, včasih pa mi njim. Jeze zaradi tega pa vsaj doslej še ni bilo. Vsaj prehude ne,« je rekla.

V Delavskem klubu imajo te bankovce še za povsem normalno plačilno sredstvo. Kadar ni drobiža, jih tu in tam še vrnejo. V Mesnici Emone KK Ptuj bankovce sprejemajo, jih pa ne vračajo več. »Oziroma, če ne gre drugače, stranko prosimo, da jih še vzame«, pravijo.

Trgovci so se, kot kaže, prilagodili novemu položaju. Precej hitro ter tako sebi in kupcem olajšali poslovanje. Kakšnih večjih motenj pa zaradi »na hitro začete menjave« v Titovem Velenju ni bilo.

M. Krstič-Planinc

Bili so časi ...

Na centralnem otroškem igrišču ob Šaleški cesti je bil pred leti lepo urejen mini bazenček z vodo, po kateri so akumulatorji poganjali mini čolne. Danes pa — bazen sameva. Škoda, ker bi ga bilo za izkorištit, pa še splačalo bi se lahko komu, če bi bil dovolj podjeten. (L. O.)

Šalek

Poleg steklarstva še prodajalna

V soboto smo poleg steklarstva Milene Falnoga v Šaleku 89 v Titovem Velenju dobili še novo prodajalno z različnimi mikavnimi izdelki iz uvoza.

Ob otvoritvi v soboto, si je novo, lepo in okusno urejeno prodajalno, v kateri je moč kupiti najrazličnejše izdelke kristala, bižuterije, kozmetike, slik, izdelkov iz daljnje Indije, šolskih potrebščin in drugega, ogledalo veliko obiskovalcev, ki so omenjeno trgovino pohvalili. Skratka, ko bomo v zadregi, kam po darilo, se nam ne bo težko odločiti, imeli bomo kaj izbrati.

Že doslej in tudi vnaprej pa nam Steklarstvo — prodajalna nudi hitre in kvalitetne usluge vseh vrst zasteklitev oken, vrat, balkonov in drugega, uokvirjanje slik, izdelavo akvarijev, vitrin, ogledal in še bi lahko naštevali. Dodajmo še, da je odpiralni čas Steklarstvo — prodajalna v Šaleku, blizu Erine trgovine Šalek, vsak dan od 7. do 19., ob sobotah pa od 8. do 12. ure.

(b. m.)

M4 Tri dejavnosti pod eno streho

Staro pravilo, kdor zna pa zna, se potrjuje tudi v nenehno se spreminjajočih razmerah. Dokaz za to sta Olga in Mišo Melanšek iz Titovega Velenja oziroma njuna prodajalna M4.

Iz pred štirimi leti ustanovljena trgovina na vsega 22 kvadratnih metrih je prerastla na 270 kvadratnih metrov, pod eno streho pa združuje tri dejavnosti. Trgovina počasi izgublja komisijsko oznako, njene police se šibijo pod težo najrazličnejših vrst elektroakustičnih aparatov, zabavne elektronike in avdiovideo naprav. Kupcem pa so ob tem na voljo še izdelki bele tehnike. Kot poudarja Mišo, po konkurenčnih cenah.

V zadnjem času cvete prodaja osmih vrst videorekorderjev in otroških sintizierjev.

Videoteka je druga najstarejša dejavnost M4. 1800 videokaset najrazličnejših žanrov poteši še tako velike želje ljubiteljev hišnih filmov. V bližnji prihodnosti bodo ta

oddelek zapolnile še gramofonske laserske plošče in kasete.

Najmlajši bistro je ves v stilu lastnika—glasbenika. Posebnost njegove ponudbe so domače torte, sadne kupe in točeno pivo. Pa so dejavnosti združljive? »Seveda so« poudarja Mišo. »Z vsemi želimo čimbolj zadovoljiti kupčeve potrebe in želje.«

Ob galeriji, ki so jo v M4 uredili, pa velja omeniti še nekaj — možnost, da se ansambli, kakršnekoli zvrsti glasbe, predstavijo s svojo novo ploščo ali kaseto v živo.

Obisk, zadovoljstvo kupcev lastnika sili v iskanje novih stvari. Idej jima ne manjka, kot poudarjata, možnosti za zapolnitev kakšne luknjice še vedno obstajajo. Eno sled-

njih nameravata izkoristiti že v najbližnji prihodnosti. Povezala naj bi se namreč z uvoznikom, ki bo dobavljal blago po dosegljivih cenah za vsak žep.

ln kdaj bo M4 na šroko odprl vrata kupcem? Trgovina in videoteka od 13. do 19. ure, bistro pa od 10. do 22. ure, ter ob sobotah dopoldne.

Notranjost prodajalne, bogata in pestra izbira izdelkov iz uvoza

VELIKO NAGRADNO ŽREBANJE

gorenje glin nazarje

DRAGI BRALCI,

Dragi bralci, dragi naročniki in tisti, ki boste to šele postali!

... Gotovo že veste, da vam pripravljamo veliko nagradno žrebanje. Pripravili ga bomo javno, na veliki prireditvi skupaj s kolektivom velenjske Nama, na prostoru pred veleblagovnico.

... Ampak POZOR!

V žrebanju boste sodelovali vsi tisti, ki boste poravnali naročnino za drugo polletje najpozneje do 15. avgusta. Torej boste v žrebanju sodelovali vsi naši naročniki, tisti, ki ste to že dolgo in tisti, ki boste naročnik šele postali. Pogoji je samo, da pravi čas poravnate naročnino tednika Naš čas za drugo polletje!

... Naši stari naročniki ste položnice gotovo že prejeli, novim jih bomo poslali takoj po naročilu tednika Naš čas.

... ŠE JE ČAS, A 15. AVGUST SE BLIŽA!

Pohitite. Pišite nam na naslov: Naš čas, Foitova 10, 63320 Titovo Velenje. Pokličite nas po telefonu: 853-451, 855-450, 854-761. Naročite nas lahko v veleblagovnici Nama, na katerem koli oddelku. Obiščete nas lahko osebno na Foitovi 10... Možnosti je veliko, najvažneje pa je, da naročilo pride do nas pravočasno.

... NAGRADE SO MIKAVNE:

- avtobus bralcev na izlet v Budimpešto
- avtobus bralcev na izlet v neznano
- dva barvna TV sprejemnika
- mikrovalovna pečica
- pohištveni elementi VARIO 2000
- tri hranilne knjižice s 500 dinarji
- intervju z nagrajencem in kosilo v prijetnem ambientu
- kosilo za dve osebi v hotelu Golte s prevozom gondole
- polletna vstopnica za uporabo termalnega bazena
- pletenine
- dve moški modni pričeski
- namizni prti
- pasovi za ure
- prevoz blaga s tovornjakom
- srebrni prstan
- videokasete
- spet kosila in pogostitve
- moške hlače, ženska krila
- usnjen ženski kostim
- knjižna darila
- vikend na morju
- čelade
- jambor
- majice Našega časa
- več malih gospodinjskih aparatov
- fotografiranje
- ogledi filmskih predstav...

Nnama

gorenje *Video & Audio*
Kakovost, sodobnost, konkurenčnost

gorenje gospodinjski aparati

Elkroj
PROIZVODNJA MODNE KONFEKCIJE MOZIRJE

VEPLAS
TITOVO VELENJE

FOTO TEKAUC
atelje za barvno fotografijo
Kardeljev trg 1
Titovo Velenje

Dekorativa

PIREČNIK MARTIN
Učarstvo-zlatarstvo
in prodaja ur
Prešernova 9
63320 TITOVO VELENJE

naš čas

Jerzero

Joli

76 ljubljanska banka
Temeljna banka Velenje

Terme Topolšica

Igrače Benos
BENO STROŽAK 63320 TITOVO VELENJE Žarova 18

VIDEO SONČEK
Pri „ROKU“ - Titovo Velenje
Tel.: (063) 854-627, 855-999

KULTURNI CENTER
IVAN NAPOTNIK
TITOVO VELENJE

GOSTINSTVO PAKA
63320 Titovo Velenje
Rudarska 1

 DELOVNA ORGANIZACIJA P.O.
RTC GOLTE
63330 MOZIRJE, Žekovec
Telefon: 831-867, 831-111
Telex: 33846 SAVMOZ (RTC)
Tekoči račun 52810-601-20465

INDUSTRIJA USNJA VERBICA

KINO

URARSTVO
Roman Bastl
Stantetova 19
Titovo Velenje

FRIZERSKI SALON
ROMANE MAROVT

Šmartno ob Paki
Telefon: 063/884-046

SAMOPOSTREZBA
URBANC
pri LTP

NAGRADE SO PRISPEVALI:

ŠAMU tours, AVTIST 5R, Gorenje Gospodinjski aparati, Gorenje Elektronika Široke potrošnje, Gorenje Glin, Gorenje MGA, NAMA, Veplas, Ljubljanska banka d.d. Velenje, Gostinstvo Paka, Družbeni standard, Tovarna usnja Šoštanj, Prodajalna Dekorativa, Samopostrežna trgovina

Pri lipi, Corida, Beno Strozak, Elkroj, urarstvo Bastl, Video Sonček, RTC Golte, Foto Tekauc, Kulturni center Ivan Napotnik, Kino Velenje, Terme Topolšica, Brivnice in česalnice, Pletilstvo Joli, Naš čas, Zlatarstvo in urarstvo Pirečnik, anonimni pokrovitelj, Frizerski salon Romane Marovt...

List Špric — kakovosten

Veseli smo, ko prebiramo literaturo mladih iz Centra srednjih šol — Titovo Velenje.

Že od 1982. leta dalje izhaja tam poleg razrednih glasil tudi osrednje glasilo, ki so ga poimenovali ŠPRIC. Ali bi naslov, poslovenjen, ne deloval v enaki meri, če bi bil Brizg ali Vhod, ali kako drugače in bi s tem ne izgubil pomena?

Številka Šprica, ki je izšla za konec šolskega leta, je okusno oblikovana. Že glasiran papir, oblikovanje lista, in končno tudi vsebina so na ravni, ki je vredna srednje šole.

V celoti je vsebina lista aktualizirana, kar kaže, da so učenci tesno povezani z okoljem. Veliko prostora je odprtega za mlade raziskovalce. Vseč jim je, in vseč mi je teza, stara kitajska: Kdor ne stopi na pot, ne bo nikoli prišel do cilja. Kako zelo velja to prav za raziskovalno področje mladih. Ekologija je tudi na tem področju strah jutrišnjega dneva. Divja odlagališča, zastrupljen zrak in boleznijo ogrožajo zdrav razvoj mladih.

V list so se naselili tudi mladi umetniki, ki dostojno zastopajo prozo in poezijo.

Skratka, list Špric je izšel v petsto izvodih in je vreden ogleda!!!

VIS

Mlade plesalke navdušile

Pri prosvetnem društvu »Jelka« iz Nazarij uspešno deluje plesna skupina mladih deklet, ki jo vodi Romana Grudnik, skupno enajst plesalk pridno vadi, v soboto pa so svoje znanje prikazale na samostojnem nastopu v nazarskem delavskem domu. Z veseljem lahko povemo, da je bila dvorana dobro napolnjena, vsi v njej pa so bili z nastopom navdušeni. Vsekakor lepo priznanje in še večja spodbuda za delo v bodoče. (foto: jp)

Iz muzeja Velenje

Zgodilo se je ...

LETA 1920

V Novi dobi je bil objavljen krajši članek o delovanju šotštanskega Sokola:

»Sokol v Šoštanju se udeleži polnoštevilo prireditve bralnega društva v Slovenj Gradcu dne 11. tm., da utrdi in poglobi medsebojne stike. Izlet v kraj, ki meji na Koroško, naj prispeva h krepkemu prepovedu narodne misli. Zdravo!« Poglobljanje medsebojnih stikov tudi danes ne bi škodovalo.

LETA 1952

Ker se Topolšica v naši rubriki pojavlja redkeje, bomo danes objavili malo daljši članek o delu zdravilišča Topolšica, ki smo ga našli v Savinjskem vestniku:

»V času, ko se po zdraviliškem parku v Topolšici razliva opajajoči vonj cvetočih lip, slavi glavna stavba v parku, kirurški paviljon, dveletnico obstoja svoje funkcije kot prsnokirurškega centra za Štajersko. Na 16 posteljah tega oddelka se je v dveh letih izvršilo preko 300 jetičnih bolnikov, pri katerih je bila pljučna operacija zadnji izhod za vrnitev težko prizadetega zdravlja.

V drugih državah imajo že dolgoletne izkušnje o plodnem sodelovanju več medicinskih strok, tako tudi ekipni način dela med zdravniki za pljučne bolezni in med kirurgi. Da je to pri nas možno in potrebno, dokazuje kratka doba dveh let, odkar je bil ustanovljen samostojni kirurški oddelki v zdravilišču Topolšica. V tem času je delovni kolektiv klinike, srednjega in nižjega strokovnega osebja na kirurškem oddelku in v operacijskem traktu ob stalnem izpopolnjevanju načinov dela postal homogen skupina sanitetnih delavcev, ki brezhibno opravlja svoje delo. (...)

Za izhod kirurških posegov je zelo važna nega bolnika neposredno po operaciji. Ko bolnik nekoliko okrevi, je premeščen nazaj na oddelki, od koder je prišel na operacijo. Nadaljnjo bolniško nego na operiranem bolniku opravljajo tukaj bolničarke pod vodstvom glavne sestre kirurškega oddelka, ki se je šolala eno leto v inozemstvu.

Tudi po odpustu iz zavoda vodi kirurški oddelki s pomočjo lastnih popisov bolezni evidenco o nadaljnji usodi operirancev, ki od časa do časa prihajajo na kontrolne preglede.

Delo kirurškega oddelka zdravilišča Topolšice znatno pripomore k zdravilnim uspehom vsega zavoda, ki s svojimi 304 bolniškimi posteljami krepko posega v protituberkolozni boj v naši deželi.

Ko danes prebiramo poročila o onesnaženosti zraka v Šaleški dolini, se zgrozimo, ko med najbolj onesnaženimi kraji najdemo tudi Topolšico, ki bi kot zdraviliški kraj potrebovala, če ne drugega, vsaj čist zrak.

LETA 1960

»Seja občinskega sindikalnega sveta Šoštanj« je naslov članka, ki je bil objavljen v mariborskem Večeru:

»Zadnja seja občinskega sindikalnega sveta Šoštanj je bila posvečena razpravi o delavskem samoupravljanju. Tako so med drugim ugotovili, da je bilo v nove DS izvoljenih v 15 gospodarskih organizacijah 250 delavcev in uslužbencev. Mnogo več kot prejšnja leta je v DS vključenih žena in mladine. 280 pa jih je bilo prvič izvoljenih v organe delavskega samoupravljanja. Od skupnega števila 322 članov DS jih je 110 članov Zveze komunistov, povprečna starost pa znaša 30 let.«

Sindikati se danes ukvarjajo z mnogo bolj perečimi problemi kot je ugotavljanje števila članov ZK v organih samoupravljanja. Ker je bila poglavitna naloga sindikata, vse od njegovega začetka dalje, boj za izboljšanje mezd in delovnih pogojev delavstva, tj. za njegove neposredne in takojšnje koristi, se je delavstvo v sindikatih združevalo v znatno večjem številu kot v političnih ali kulturnoprosvetnih delavskih organizacijah. (Prvi sindikat so ustanovili v Angliji že leta 1824, v Sloveniji pa štejemo za začetnike sindikalnega gibanja grafične delavce, ki so v začetku leta 1868 ustanovili svoje izobraževalno društvo.) Vsi pa vemo, kakšno vlogo je imel sindikat v naši družbi v preteklih desetletjih.

DAMIJAN KLJAJČ

Poletne kulturne prireditve

Letos tudi za najmlajše

Čas dopustov in brezskrbnih počitniških dni — kako jih bodo preživeli tisti, ki si bodo privoščili oddih kje ob morju, v zdravilišču ali v planinah, si najbrž ne belijo glave. Nekoliko drugače pa je s tistimi, ki bodo ostali kar doma.

Za slednje se na svojstven način trudi že pet let zapored kulturni center Ivana Napotnika iz Titovega Velenja s tako imenovanimi poletnimi kulturnimi prireditvami. Nekatere med njimi organizira sam, druge v sodelovanju z nekaterimi podjetji naše občine.

Če so z njimi hoteli in želeli v to mlado rudarsko mesto v poletnih mrtvih mesecih »pripeljati« na ulice, v lokale, kulturne hrame nekoliko več življenja, jim je to uspelo. Kajti, ljudje so se v teh petih letih navadili nanje in jih radi obiskujejo. Kar 23 prireditev, takšnih in drugačnih, se bo izvršilo v mesecih junij, julij, avgust.

Med drugim pa bo organizator poskrbel še za tri obiske v drugih kulturnih središčih. Največ je v programu glasbenih prireditev. Gotovo bodo zadovoljile tako ljubitelje klasične glasbe kot posameznih instrumentov, da ne omenjamo posebej večera slovenskih citrarjev — lani najuspešnejša in najbolj obiskana prireditev poletnega programa.

Gledališke predstave bodo, kar vse tri po vrsti, pravi posladek za dokaj širok krog ljudi. Nastop gledališča Ane Monroe iz Ljubljane že 20. julija na Kardejevem trgu v Titovem Velenju, pa lanska uspešnica Festivala Ljubljana Maraton z Slavkom

Cerjakom, Janezom Hočevarjem, in Brankom Štrubejem ter nastop združenih gledališnikov naše občine v letnem gledališču v Šmartnem ob Paki so prireditve vsaj omembe vredne, če ne že ogleda.

V splet poletnih kulturnih prireditev se bo vključil tudi literarni odbor pri Zvezi kulturnih organizacij naše občine. Predstavil bo namreč delo Andreja Krevzla Selevite poletja. Tudi ljubitelji dialektov ne bodo ostali praznih rok. Za lep večer bo poskrbel Marjan Marinšek, ki je mesec dni preživel med našimi rojaki v ZDA. Pri izboru smo posebej pazili, da bi izbrali za vsakega nekaj, da bi zadovoljili okus najširšega kroga občinstva. Odločali smo se med prireditvami, ki jih sicer ne uvrščamo v redni abonmajski program, a si zaradi kakovosti pozornost naših občanov prav tako zaslužijo, poudarja referentka za kulturne prireditve kulture centra Ivana Napotnika Andreja Zelenik.

Med nastopajočimi najdemo predvsem tuja imena kulturnih ustvarjalcev, vabilu za sodelovanje sta se odzvali le dve domači skupini. Zakaj?

In kje vse se bodo izvršile prireditve? Na takšnih lokacijah, na katerih si bodo občani Šaleške doline lahko ogledali vsaj eno od prireditev iz poletnega programa. V Šmartnem ob Paki na letnem gledališču, v Šoštanski cerkvi, v tamkajšnjem kulturnem domu, v Titovem Velenju pa na velenjskem gradu, na ploščadi pred Namo, v atriju KSC, v domu kulture, na Kardejevem trgu ...

Prireditve so namenjene vsem, letos prvič tudi najmlajšim, ki si bodo prvič dan počitnic gotovo ogledali nastop plesnega foruma iz Celja in njegovo glasbeno-plesno predstavo Krava v cirkusu. Da je to dobra predstava, dokazuje sodelovanje celjskih ustvarjalcev na festivalu otroka v Šibeniku. Gotovo pa ni treba posebej omenjati še prireditve Sejem bil je živ v Starem Velenju, ki privablja tako mlade kot malo manj mlade.

Pri vsem tem pa je hvale vredno še to, da je kljub dokaj velikim organizacijskim stroškom ogled prireditev v večini primerov brezplačen.

»NAŠ ČAS« MERI — VAŠ ČAS! NE ZAMUDITE GA!

Popravek

V prejšnji številki Našega časa — 5. julija 1990, je na 7. strani v članku »Tudi to se dogaja v Šoštanju« izpadlo ime avtorjev — Nandeta Korpnička in Edija Vučine. Napako popravljamo. Fotografija, ki članek spremlja, pa ima napačen podpis — ne gre za pogled s Titovega trga, ampak za pogled na »formoklazmičen eksperiment« o katerem avtorja piše-ta.

(Uredništvo)

Z ene od letošnjih kulturnih poletnih prireditev

Knjižnica je premajhna

Poskušala bom prikazati samo vidik, ki osvetljuje potrebo po gradnji knjižnice. To ne pomeni, da me zanimajo samo knjižničarski normativi in po njih izpeljana funkcionalnost knjižnice — tudi meni se še kako zdi pomembno, da tehnika zidave ne bi zamenjala kulture gradnje in, da bi našli skupni (kulturni) jezik tako arhitekti, urbanisti kot mi delavci v kulturi, ki smo tu vendar tako zaradi njih kot zaradi širše družbene skupnosti.

Knjižnica ne opravlja več zgolj funkcije posredovanja knjig oziroma znanja, ampak postaja vedno bolj kulturno središče. Nekoč je bil pri načrtovanju knjižnic večji del naporov usmerjen v izraziti funkcionalizem, kjer je bilo vse podrejeno notranji organizaciji, zanemarljen pa je bil zunanji videz. Knjižnica današnjega dne skuša v optimalni meri zadovoljevati potrebe tehnologije in v funkcionalnosti knjižnice z lepo arhitektonsko zasnovo, ki bo skupaj s samim knjižničnim gradivom izžarevala kulturno poslanstvo.

Arhitektura je umetnost, ki se realizira v posamičnem in to je v našem primeru naša knjižnica z galerijo, za katero želimo, da bi tudi s strani urbanistov dobila pri načrtovanju našega mestnega prostora — svoj prostor.

Svoj prvi prostor je knjižnica dobila 1971 leta, začetki uvajanja knjižničarstva pa segajo v leto 1893, ko celjska »Domovina« poroča, da so tu ustanovili bralno društvo. Knjižničarstvo so utirali pot bibliofili Mussi, Vegund, Mlinšek. Knjižnice so imele tudi župnišča, predvsem pa šole. Tako je npr. velenjska šolska knjižnica leta 1934 prerasla v »javno knjižnico«, ki jo je ustanovil učitelj Fran Mlinšek, ki je tudi po vojni večino fonda obvaroval pred uničenjem. Imela je fond 445 knjig, ki je do 1940 leta narasel na 1162 naslovov. Resneje se je začelo leta 1952, ko je bila v Velenju ustanovljena knjižnica v okviru društva Svoboda.

1962 leta je bila knjižnica organizirana kot samostojna delovna organizacija. Ti začetki so povezani z delovanjem v zgradbi Delavske univerze, s skupnim fondom 8000 enot. 1966/67 leta sta se združili velenjska in šoštanska knjižnica in kot osrednja knjižnica je imela takrat zaposlene 4 knjižničarke. Pomembno je leto 1971, ko smo dobili sedanjost zgradbo, s skupno površino knjižničarskih prostorov 700 m². Ko je leta 1974 knjižnični fond narasel na 15000 enot,

sta nastala dva izposojevalna oddelka, oddelek za odrasle in pionirski oddelek. Od leta 1976 knjižnica deluje v okviru Kulturnega centra in imamo skoraj 79000 enot, kar pomeni, da izpolnjujemo slabih 60 % minimalnih pogojev, ki jih določajo standardi za matičnost. Samo upoštevanje teh standardov za knjižnico ne pomeni pravega napredka. To so standardi, ki pomenijo samo minimum za začetek normalizacije razmer v vsaki osrednji matični knjižnici. Knjižnica bo za funkcionalno poslovanje v naslednjih letih potrebovala še dodatno kvadraturu 1600 m².

Naša knjižnica naredi na obiskovalce izredno prijeten estetski vtis in smo nanjo upravičeno ponosni. Bila je grajena pred dvajsetimi leti, razvoj pa gre tako hitro naprej, da postaja za svojo funkcijo preutesnjena.

Delovni prostori so v kleti, kjer je skoraj vedno potrebna umetna luč, kletna etaža je zato več kot 2/3 neizkoriščena. Klimatski pogoji niso v redu, na oddelkih je utesnjenost pri razporeditvi knjižničnega gradiva ... Objekt nima primerne dostopnosti za dovoz gradiva. Kritično oko knjižničarskega strokovnjaka ali nepristranskega arhitekta bi opazilo še marsikakšno pomanjkljivost, ki je posebej ne omenjam.

Izposoja knjig in število bralcev vsako leto narašča. Lani smo imeli okrog 60000 obiskovalcev in 12000 enot izposojenega gradiva. Pri tako visoki izposoji gradiva se je pojavilo vprašanje, kako čim bolj zadovoljiti svoje uporabnike in pri tem porabiti čim manj časa za rutinska dela. Brez računalniške pomoči to ne nemogoče. V hiši imamo trenutno 4 računalnike, ki so vsi povezani kot delovne enote na centralno enoto —

server. V načrtu pa imamo 8 delovnih postaj.

Že brez tega je knjižnica postala pretesna za vse oblike dela, ki naj bi se odvijale v sodobni knjižnici. Brez prizidka h knjižnici si ne znamo predstavljati, kako bomo v naslednjih parih letih prebrodili prostorsko utesnjenost. Pridobili bi fleksibilne večnamenske prostore, čitalnice, medioteko, prostor za knjigovoznico in reprografijo, prostore za postavitev posebnih zbirk, prostor za strokovne službe, ki ne bi bil več v kleti ... Z moderno prostorsko in strokovno ureditvijo bi dobila naša povezanost z okoljem druge dimenzije.

Prizidek bo omogočil organizacijo in poslovanje knjižnice na mnogo višji kvaliteten ravni.

Vizija je transformacija knjižnice v knjižnično-informacijsko središče, kjer knjižnica presega funkcije klasičnega izposojevališča in postaja mesto in prostor, kjer lahko uporabnik dobi vse informacije in to ne samo iz lastnega fonda, ampak iz celotnega knjižnično-informacijskega sistema.

Vsaka raziskava, pa naj bo usmerjena k iskanju pesniške podobe, razčlenitvi ustvarjalnega opusa, ali k poglobitvi znanja na splošno, zahteva za svoj potek primerno okolje. Prostori, v katerih knjižnica dela, naj omogočijo zbranost, istočasno pa naj nudijo pogled na lepoto, ki jo ustvarjata umetnost in lepota. Prostor je tisti, ki knjižnici omogoča ali preprečuje, da postane in je živ organizem, kar pa mora biti, če hoče uspešno izpolnjevati svoje poslanstvo. V svoji funkciji mora biti knjižnica popolnoma samostojna, prvi pogoj za to pa je lastni prostor, ki je nastal z njo in samo zanjo.

NAŠA KNJIŽNICA JUTRI

Sodobna knjižnica se skuša preleviti v živo utripajoče središče, kamor se zatekamo po neusahljive vire življenja.

Knjižnica se počasi navaja na nov sistem poslovanja. Postopoma bomo avtomatizirali delovne postopke in začeli z izgradnjo lastnih baz podatkov (domoznanska zbirka). S terminalom se bomo povezovali z računalnikom RCU, kar pomeni možnost vključevanja v vzajemni katalog in v svetovne baze podatkov. Podatki o kakršnem koli gradivu, ki ga hranijo različne knjižnice, postanejo z enega mesta dostopni vsakomur.

Knjižnica KC je matična knjižnica za Šaleško dolino, kar za nas pomeni, da smo nosilci knjižnično-informacijskega sistema na našem območju. Radi bi poskrbeli za povezavo vseh knjižnic v enoten KIS sistem šaleške doline.

Dejavnost knjižnice je pomembna infrastruktura, ki sega na področje izobraževanja, prenosa znanja in informacij, kulturne vzgoje in delovanja ter zadovoljevanja kulturnih potreb občanov. V taki funkciji poleg svoje osnovne dejavnosti pripravlja tudi dodatne programe, zato potrebuje poleg izposojevalnih in drugih delovnih prostorov za osnovno dejavnost, še večnamenske prostore za kulturne in informacijske dejavnosti.

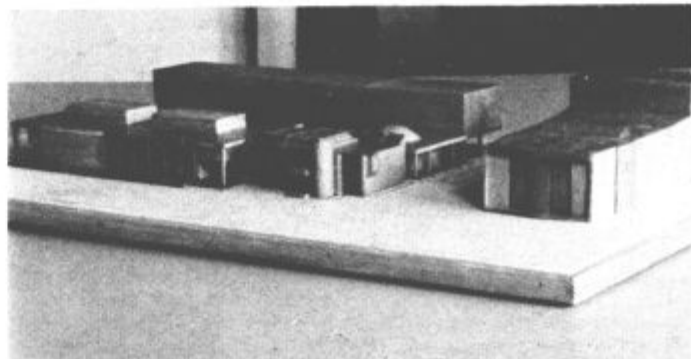
Uvajanje novih profilov delavcev, strokovnjakov za posamezna strokovna področja pomeni za knjižnico prestrukturiranje v moderno informacijsko središče.

Naš namen je vzbujati živo zanimanje za kulturo. Literarni večeri, knjižne razstave, tematske in priložnostne, glasbeni večeri, predavanja. Posebno težo ima delo z otroki. Ure pravljic nudijo predšolskemu otroku prvi stik s svetom knjige, z glasbenimi pravljicami pa tudi v svet glasbe.

V knjižnici, kjer živijo med knjigami tudi likovne stvaritve, kjer se oglašajo zvoki glasbe, kjer lahko srečujemo ljudi, ki ustvarjajo našo duhovno bogastvo, najdeš tudi zase uro miru in zbranosti, uro tišine, ki bogati in to je v današnjem razvrzanem svetu in življenju največja vrednota.

Upam, da sem našla dovolj argumentov ZA — za vse nas, ki nam je v končni fazi pomembno predvsem to, da bo knjižnica funkcionalna in lepa.

vodja knjižnice
Tinka Podjavoršek,
prof.

Idejna zasnova prizidka h knjižnici avtorja arhitekta Adija Mihalvca.

Krajevna skupnost Pesje je praznovala

Veliko dela so že opravili, veliko jih še čaka

Prebivalci krajevne skupnosti Pesje, ki svoj praznik slavijo 7. julija v počastitev napisne akcije v Šaleški dolini med NOB, so letos s praznovanjem pričeli že 4. julija s tekmovanjem v smučarskih skokih za pionirje na plastični skakalnici. V petek zvečer so v spominski sobi v domu krajanov odprli zanimivo razstavo »Pesje skozi čas«. V soboto so za krajane organizirali sprehod v naravo in ogled znamenitosti krajevne skupnosti, popoldne pa na Encloven vrhu družabno srečanje vseh krajanov, ki so tudi s tem počastili svoj praznik. Sodelovali so taborniki, instrumentalna skupina »Novi svet« pa je poskrbela za prijetno vzdušje in razpoloženje. Praznik krajevne skupnosti Pesje bodo sklenili v soboto, 14. julija z gasilskim tekmovanjem za pokal krajevne skupnosti in družabnim srečanjem.

Krajanje so lahko z doseženim v zadnjih letih zadovoljni, čeprav v tej krajevni skupnosti denarja nikoli ni bilo na pretek. Za to priložnost nam je predsednik skupščine te krajevne skupnosti Aleksander Gergar takole strnil oceno nekaterih del, ki so jih postorili v letošnjem letu: »V začetku tega leta smo imeli precej dela z volitvami za delegate v novo skupščino in svet krajevne skupnosti. Tudi na krajevni samoprispevek smo se dobro pripravili in ga tudi izvedli, vendar se krajanje niso odločili zato, da bi ga

V osredju Pesje, v ozadju odlagališče pepela, ki krajanom dela velike preglavice.

še naprej plačevali. Junija je delegacija naše krajevne skupnosti obiskala pobrateno KS Gripe iz Splita. Te prijateljske vezi bomo gojili še naprej, prav tako z makedonsko Kamenico, katere predstavniki so bili prav tako na obisku pri nas. Druga večja naloga je bila, da smo na ulici Janka Ulriha postavili mejnike in sicer na tistem mestu, ki pomeni izvoz na Partizansko cesto. Ker ulica še ni dokončno urejena, bi bil izvoz zelo nevaren. Razrešili smo

lastništvo med gasilskim društvom in krajevno skupnostjo v zvezi z domom krajanov in gasilskim domom. V Podgorju smo za Ferdinanda in Slavico Ocepke zgradili kanalizacijo za odvod fekalne vode, vsekakor pa nismo zanemarjali kulturnih prireditev ob vseh pomembnejših praznikih. Omeniti seveda moram še intenzivne priprave na praznik krajevne skupnosti. Kakšni so načrti vaše krajevne skupnosti za naprej?

»V načrtu imamo ureditev cestne razsvetljave čez Konik, to je na cesti, ki pelje od trgovine do Podgorja. Vse smo že uredili, le svetilke še manjkajo. Želimo postaviti igrala za otroke; med dvema lokacijama bomo izbrali primernejšo; uredili bomo obstoječe igrišče, prav tako cesto Janka Ulriha, da bomo imeli povezavo z notranjostjo naselja. V načrtu imamo še postavitev strehe nad avtobusnim postajališčem v Pesju. Ker krajevni samoprispevek ni uspel, smo se obrnili na sklad, ki ga ima občina za razvoj komunalnih objektov in cest v krajevnih skupnostih. Tako smo predlagali, da se v srednjeročni plan občine za 1991–1995 vključi sanacija plazu v Podgorju. Rešitev omenjene težave je že dolgo v načrtu, žal pa doslej nismo uspeli zbrati dovolj denarja. Tu je še nadaljnja ureditev javne razsvetljave v Pesju, za katero že imamo narejen projekt, pa ureditev toplotne izolacije v Podgorju in postavitev odra v domu krajanov za zahtevnejše prireditve.

V dolgoročnem planu bi morali končno rešiti problem onesnaževanja zraka s strani rudniške separacije in odlagališča pepela iz TEŠ-a. Slednje je v zadnjem času močno prisotno in zdi se mi, da je to onesnaževanje zdravju bolj škodljivo kot zrak iz rudniške separacije,« je sklenil pogovor Aleksander Gergar.

B. Mugerle

Praznovali so tudi v Bevčah

Ivan Gaber, član Izvršnega sveta SO Velenje, je na svečani seji Sveta krajevne skupnosti Bevče, bila je v soboto popoldan, med drugim menil, »da so Bevče kraj prijetnih in delovnih ljudi, ki so v zadnjem obdobju veliko naredili za svoj kraj in zase. Da pa je še vedno nekaj domačij, katerim kalijo medsebojne odnose nespornosti, ki bi se lahko odpravili. Nič lepšega ne bi bilo, če bi se vsi sosede razumeli in pomagali pri razvoju kraja ter tako samemu sebi.«

Predsednik sveta KS Bevče, Jože Ramšak, je ob tej priložnosti poročal o uspehih izgradnje cestnih povezav v zadnjem obdobju — še posebej o rekonstrukciji ceste Obirc—Bačovnik v dolžini 1800 m. Ob podaljšanju krajevnega samoprispevka do konca leta, je menil, da je optimist tudi glede priprave progra-

ma za nov referendum za samoprispevek, s katerim naj bi uresničili nove, vitalne funkcije kraja (razsvetljavo, plinifikacijo, kanalizacijo ter preskrbo s pitno vo-

do). Ob izvajanju dosedanjih akcij, ki so kraju dale novo podobo in rešile prenekatere potrebe (melioracijo zemljišč, odvodnjevanje, izgradnja cestne povezave

Bevče—Sp. Bevče—Zg. Bevče, meteorne kanalizacije, vodovodno omrežje, spominski park pred krajevnim domom, obnovitev kulturnega spomenika — cerkve Sv. Nikolaja v Bevčah), so ljudje dobili zaupanje in veselje do družbenih akcij. V kraju se je v tem času prebudilo zanimanje za kulturno športno-rekreativno dejavnost, tradicionalno aktivni pa so seveda gasilci, brez katerih tako ničesar ne mine.

Krajevni praznik so še najbolj razgibali krajanje z nedeljskim pohodom ob mejah krajevne skupnosti ter s športnimi srečanji. Za celotno obeležje praznika KS Bevče pa bi lahko dejali, da je potekalo skromno ter v interesu združevanja in zbliževanja ljudi. To pa je tudi osrednje gibalno slovenske politike, saj suverenosti brez sožitja ljudi ni.

Jože Miklavc

TABOR ŽIVI — Taborniki iz spodnjega dela Zgornje Savinjske doline so si pred leti uredili lep taborni prostor v Sentjanžu v mirnem kotičku tamkajšnje gmajne ob Savinji. Žal, je njihova dejavnost za nekaj časa ponehala in temu primeren je bil tudi taborni prostor. Letos kaže, da bo veliko bolje. Prostor so pričeli urejati, v pomoč pa so jim tudi številni mladi taborniki iz Ljubljane, ki tu preživljajo letošnje počitnice, se urijo v taborniških veščinah in spoznavajo lepote Zgornje Savinjske doline.

(tekst in foto: jp).

SREČANJE • SREČANJE

Maks Korošec

Prejšnji teden se je s potepanja po gorah Bosne in Hercegovine vrnila skupina planincev Gorenja Servis. Brez Maks Korošca gotovo ne bi bilo ne tega, ne marsikaterega drugega izleta v gore naše domovine te planinske sekcije, in še kaj bi lahko zapisali.

Planinstvo je eden od njegovih konjičkov, njemu najbližji in najdražji. Zapolnjuje mu marsikatero urico prostega časa, tudi dneve dopusta. Nudi mu zadovoljstvo, ki ga ljubitelji narave in vsega lepega v njej doživljajo na svojstven način. Konec koncev pa hoja pripomore še k boljšemu počutju in s tem tudi k zdravju posameznika. »Kaj najdem v planinah? Hm, predvsem pozabim na tegobe vsakdana. V naravi se najbolje sprostim in si nabere novih moči. Rekel sem že: fant, pusti vse skupaj in se posveti kakšnemu drugemu konjičku. Pa ne gre in ne gre. Všeč mi je zaradi tega prejšnjega, vseh, ker na to področje politika še ni vdrila,« k tej besedici pa sodi še dejstvo, da se za planinstvo ogreva vsako leto več ljudi, predvsem mladih,« pravi.

Gotovo tudi po njegovi zašlugi, saj zna svoja občutja, doživljanja spretno prenesti na mlajše rodove. Pa ne samo nje. Število članov planinske sekcije Gorenja Servis dovolj zgovorno kaže, da je enako spret pri tistih opravilih, ki jih pri nekaterih manj mladih sodelavcih.

Preveč skromen je, da bi uspelo uresničitev ideje o srečanju planincev savinjsko-koroške regije na Slemenu, ki bo postalo tradicionalno, pripisal sebi, ali morda opozoril na svoj delež pri organiziranju planincev za udarniško delo na hipodromu na Kredarici, pri obnovi vrste planinskih postojank; o simbolu pripone planincev njegovega delovnega okolja, katerega so vzeli za svojega ljubiteljski gora cele Jugoslavije. Zato ni nič nenavadnega če človek, ki mu vzpon na Triglav pomeni isto kot pred 40 leti, ko se je prvič povzpel nanj, govori s takšnim navdušenjem, zanosom in odgovarja na vprašanje: zakaj postajajo gore v zadnjih

letih spet tako zanimive: »Ljubezno do vsega lepega, narave pač odtehta enolično mestno življenje. Človek išče samega sebe in najprej se najde v naravi.«

Za nič manjšim navdušenjem Maks ne govori o gledališču, planinstvu kar enakovrednemu konjičku. V njem je počel že vse od a do ž: delal kulise, pripravljval scenarije, se

preiskusil v manjših gledaliških in filmskih vlogah, ... »No, ne bi vsega našteval. Bolj skromne narave sem, ljudje pa tudi ne znajo »šparati« jezika ob priložnostih kot so intervjuji.« Ker je delo v velenjskem Amaterskem gledališču, katerega član je, nekoliko zamrlo, je bil pogovor o tej dejavnosti zato toliko krajši. Sicer...

Poleta, načrtov, idej našemu sogovorniku ne manjka: bodisi na gledališkem ali planinskem področju, sedaj v zrelih letih še v vrstičarstvu. Snuje in pripravlja še zimski pohod na Raduho konec marca prihodnje leto, pa: »Še marsikaj drugega imam v načrtu, odvisno od razmer in zdravja. 57. leta »gre do noter« in ...« Če ne drugače, vsaj do upokojitve bo na nek način povezan z naravo. K delu in nalogam oskrbnika oziroma hišnika Gorenja Servisa namreč sodi tudi skrb za lepo in čisto okolico.

(tap)

Redko srečanje

Velikokrat pravimo ali slišimo, da so si ljudje v mestu odtujeni, pa tudi o sorodnikih, ki pogosto pozabljajo drug na drugega. Takšna trditev ne velja vedno, vsaj za Britovškeve iz Cirkovc ne; Od pretekle nedelje naprej pa sploh ne.

Pri njih je že dolgo tlela želja, da bi spoznali kar največ svojih sorodnikov. Anica Britovšek, poročena Avberšek, je skupaj s svojim možem Francem predlagala, da bi se zbrali na njuni domačiji. Pomagala ji je še sestra Pavla iz Ljubljane, pa seveda tudi drugi in kot so dejali, ni bilo potrebnega veliko prizadevanja za srečanje. Na Hauzerjevi domačiji, kot se pravi po domače pri Avberškovih, se jih je v nedeljo zbralo nekaj nad 140. Morda še zanimivost: najstarejšemu udeležencu tega srečanja je bilo 82 let, najmlajši pa se je rodil v začetku tega leta.

Nepregledno križišče sredi mesta

Za vse tiste, ki tega križišča na posnetku niste prepoznali, naj povemo, da je tako visoko poraščen plevel takorekoč sredi mesta, na križišču Prešernove ceste in Ceste talcev. Nič posebnega bi dejali, razen dejstva, da nam tak plevel raste v središču mesta in nam ne more biti v ponos ter da se ob tem zastavlja vprašanje prometne varnosti, veliko vprašanje pa je, kdo je dolžan to »lepotno« napako odpraviti in zagotoviti večjo prometno varnost, o kateri tako radi »govorimo«. Upajmo, da se bo kmalu našel. (foto: b. m.)

Kmetje na Čreti

Z roko v roki in z gasilci v lepši čas

Samotne kmetije na prostrani Čreti je lepo obiskati, zaradi čudovite narave in predvsem zaradi dobrih ljudi, ki tam vztrajajo že stoletja in še bodo. V prostranstvu visokogorja so daleč vsaksebi in še dlje od doline, vseeno pa zelo blizu, po duši, srcu in vsakdanjemu delu. Res dobri in kleni so ti moške in žene in najmlajši, zelo veseli vsakršne pomoči v svojih tegobah. Pa teh kljub vsej lepoti ni malo. Nimajo neposredne zveze ne med seboj in ne z dolino, ki je oddaljena vsaj 15 kilometrov po gozdni cesti in samo predstavljaje si kaj to pomeni ob nenadni bolezni, nesreči in še čemu. Poleg tega jim na Čreti primanjkuje vode, predvsem ob morebitnem požaru. Izkušnja z ognjenimi zublji je bila pred leti zelo huda, ki so jo družno sicer hitro pozdravili, nevarnost pa še obstaja.

V teh naporih vsekakor niso sami. Vsi jim radi pomagajo po svojih močeh, zelo veliko oporo pa imajo pri članih gasilskega društva Goriča ob Dreti. Ti so namreč v svoje načrte zapisali kar največjo požarno varnost na tem

področju in v zvezi s tem izgradnjo bazenov za požarno vodo pri treh kmetih — Jugovniku, Zakrajšku in Reberniku, pri Krapletu pa bodo za te potrebe usposobili obstoječi vodnjak. Omenjeni trije bazeni bodo zajeli po 50

kubičnih metrov vode in omogočili takojšnje posredovanje, ki ga bo zagotovil tudi velik padec vode od bazenov do kmetij. Predračunska vrednost teh del je skoraj 500.000 dinarjev, s prostovoljnim delom, pomočjo kra-

janov iz doline in delovnih organizacij pa jo bodo štirikratno oplemenitili, se pravi za toliko zmanjšali stroške. Plačali so le, ali še bodo, cement, betonsko železo, cevi in druge najnujnejše stvari, sicer pa jim pomagajo Komunalna Mozirje, Gozdno gospodarstvo Nazarje, Zgornjesavinjska kmetijska zadruga in občinska gasilska zveza, vsi z deli, uslugami in denarjem, računajo pa še na pomoč drugih. Kot so jim denimo v soboto pomagali krajanji Kokarij, Dobeltine, Lačje vasi in Potoka, ki so jim skupaj s Komunalno pomagali pri vožnji gramoza iz Savinje, vozili so seveda tudi sami in sosedje s Črte. Navozili so torej dovolj gramoza, naslednje kar jih čaka pa so izkopi temeljev in nadaljnja gradnja. Kmetje in gasilci z Gorice, ki celotno akcijo tudi vodijo, računajo, da bodo z glavnimi deli uspeli že letos, sklenili pa jih prihodnje leto. Tako je prav in vsi skupaj so lahko za zgled marsikomu, za svetel zgled seveda.

j.p.

Gramoz so navozili in sedaj vse skupaj čakajo še težja opravila

Na obisku pri Glušičevih v Silovi

**»Eno z drugim,
kar živi se«**

Naši obiski na kmetijah, ki na področju kmetijske proizvodnje v naši občini kaj pomenijo, niso posebej pogosti, ker se pač prehitro najde kdo, ki komentira zapisane besede po svoji. »Pa tudi sicer znamo kmetije delati in ne posebej dobro govoriti,« so nas nagovorili pri Glušičevih v Silovi pri Šentilju.

Po prepričevanju, da vendarle ni vedno tako, sta si gospodar Edo in Majda vzela čas za klepet o njunem kmetovanju, načrtih, o dobrih in slabih straneh te gospodarske veje.

Naključje je hotelo, da je pred 13 leti po očetovi smrti vzel Edo vajeti na 10 hektarjev veliki kmetiji v svoje roke. Počasi, a vztrajno in s kleno voljo ter trmo sta z ženo Majdo napolnila hlev, v katerem je danes 32 glav, od tega šest krav, ki dajo na dan 80 litrov mleka. Pred tremi leti pa sta proizvajadno na kmetiji dopolnila še s prašičjo farmo. Katera je bolj donosna? »Hm, kar ena z drugo. Nekaj dajo prašiči, nekaj mleko, pa pitanci in kar živi se,« pravita.

Proizvodni rezultati so tisti, ki uvrščajo gospodarje med dobre in slabe. Bežen pogled na posodobljen hlev, na stroje, s katerimi si lajšata delo na njivah, travnikih povedo že nekaj. Če nič drugega, ju lahko samo po tem uvrščamo med dobre gospodarje. »Delaven, vesten in tudi napreden moraš biti, drugače ni nič. Če kmet nima dobre proizvodnje, ne more vlagati ničesar. Brez tega pa ni napredka.« je pokomentiral našo trditve gospodar.

O slednjem na splošno v kmetijstvu vsi lahko govorimo, vendar se, po mnenju naših sogovornikov, kamni tega mlina vrtijo še prepočasno. Kmet z dovolj veliko kmetijo, posodobljeno in vpeljavno proizvodnjo, strnjanimi njivami bo na svoji poti lažje vztrajal. Za mladega gospodarja časi niso najbolj obetajoči. Kmetijski pripomočki so dragi, krediti sila neugodni.

Edo in Majda ne tarnata, kako je težko kmetovati, kako traja delovni dan po 16 ur na dan. Pitan-
ci, proizvodnja mleka, sploh pa

»Ni težko delati tudi po 16 ur na dan, le pošteno plačilo nas žuli,« poudarjata Edo in Majda Glušič

prašiči zahtevajo skrb, predvsem pa red, »a rojeni smo zato, da delamo in nadaljujemo tam, kjer so končali naši starši.« Če naju kaj žuli, je le pošteno plačilo za vložen trud.«

Edu ni žal za pred 13 leti storjen korak. Če bi bil danes zaposlen na rudniku, bi bil gotovo na dopustu. Tako pa o njem ne razmišlja, le mimogrede ugotavlja, da si ga še lep čas ne bo mogel privoščiti. Otroci so namreč premajhni, da bi jima lahko prepustila skrb za kmetijo.

Mlada kmeta sta, polna delov-

nega poleta, idej in seveda nacrto-
v z razvojem kmetije v prihod-
nje. Mlečno proizvodnjo bi rada
še povečala, poskrbela za še ka-
kovostnejše pridelke na njah in
krmo na travnikih. Če bo zdravje
pri hiši, bo njuna sreča popolna,
kajti vse kaže, da z nasledstvom
ne bosta imela težav. Sin Bošt-
jan, ki bo po končani osnovni šoli
nadaljeval izobraževanje na
strojni usmeritvi na Centru sred-
njih šol v Titovem Velenuj, jima
pridno pomaga pri vsakdanjih
opraviilih. Veselje in ljubezen do
zemlje pa je očito podedoval od
svojih staršev.

Po šestnajstih letih zakona ločitev

V aprilu leta 1974 so v Vili Siroko v Šoštanju podpisali sporazum o združitvi šoštanjske termoelektrarne in velenjskega rudnika, ter si ob tem nadelinovo ime Rudarsko elektroenergetski kombinat Velenje ali krajše REK.

Zagotovo je v skupno življenje več prispeval ženin, saj je priženil tudi tedanji EFE, ESO, Avtopark, Plasti-ko, Družbeni standard, Tiskarno. Otroci so v teh šest-najstih letih skupnega življe-nja odrasli in postali že skoraj polnoletni. Ob sedanjih ločitvi so se osamosvojili in postajajo samostojna podje-tja: TISK, ESO, SIPAK, AV-TO-PARK, DRUŽBENI STANDARD, medtem ko je EFE pobrala znanost.

Ob podpisu sporazuma so spregovorili zdaj že pokojni Ivo Drev sekretar organizacije ZK iz rudnika, Tone Bole tedanji direktor poslan s strani Izvršnega sveta Slovenije, Tone Triboš in Franjo Korun občinski sekretar ZK. Med podpisniki je za nevesto elektrarno podpisal Martin Tomše, za ženina rudnik pa Janko Meh.

Tekst in foto: L. O.

Krajevna skupnost Mislinja

Enoizmenski pouk že v novem šolskem letu

Krajanj Mislinje so sredi preteklega meseca praznovali. Letos prav v času, pomeni za športno društvo Partizan, ki je dobilo visoko državno odlikovanje priznanje Partizana Jugoslavije za najboljše podežljsko krajevno skupnost na področju športa in rekreacije v Sloveniji.

Prazniki pa so vedno tudi priložnost, da se ozremo nazaj in pogledamo še malo naprej. Ni bilo malo tistega, kar so v Mislinji v zadnjem času naredili kot tudi ni malo tistega, kar še bodo. O tem predsednik sveta krajevnega skupnosti Mislinja Mirko Tovšak pravi:

»Nedvomno bo največja pridobitev za kraj obnovljena osnovna šola. S sredstvi samoprisp evka in s povečano prispevno stopnjo, ki jo namenjajo za izobraževanje, bomo pridobili dodatne šolske prostore, kar bo omogočilo v Mislinji enozmzenski pouk že v novem šolskem letu. Krajevna skupnost bo sodelovala fina-

čno le pri ureditvi avtobusnega postajališča ob šoli.

Druga pomembnejša investicija bo ureditev pločnika v centru

Nov prizidek šoli (foto: B. M.)

Misljinje. Upajo, da bomo v letošnjem letu le dosegli sporazum z lastnikom zemljišča, ker je denar za pločnik že zagotovljen. Zelo pomembna akcija v okviru krajevne skupnosti bodo pripravljala dela (dokumentacija, projekt) za vodovod Završe. Letos naj bi bila vsa ta dela končana, v prihodnjem letu pa naj bi pričeli izgradnjo. To je velik finančni zalogaj, ki ga bomo zmogli le ob širši družbeni pomoči.

Komunalna skupnost bo te dni zakrpala asfaltno površino lokalnih cest, poleg tega pa bomo izvedli tudi akcijo navoza gramozja na vse lokalne makadamske ceste, kjer je gramoziranje nujno potrebno. Pred prostori krajevne skupnosti moramo urediti ustrezno parkirišče, vključili pa se bomo tudi pri delih, ki jih izvaja Partizan Mislinja, ko ureja nekatera nova športna igrišča. V letošnjem letu bomo končno pridobili spremenjeno lokacijsko doku-

mentacijo za kanalizacijo v Sentilju. Pred pričetkom realizacije zazidalnega načrta v Sentilju je nujno potrebno urediti kanalizacijo tudi za obstoječe novo naselje in stari del naselja v centru Sentilja. Če se pri pridobivanju soglasij za odstop zemljišč ne bo preveč zatikalo, bi dela lahko pričeli že v letos. Kraj je tudi letos postal bogatejši za številne nove zasebne prodajalne, uredili smo del nove javne razsvetljave, sodelujemo pri očiščevalnih akcijah, tudi farna cerkev Sv. Ilje bo dobila nove fasado ob veliki finančni pomoči vseh vernikov. Del sredstev za obnovo tega kulturnega spomenika je primaknila še krajevna skupnost. Ob koncu je potrebno omeniti tudi gospodarski razvoj kraja. »Mikon« je pridobil nove proizvodne prostore za proizvodnjo tehničnih tekstilij, številne kmetije se ponašajo z novimi gospodarskimi objekti, močno se razvija zasebna obrtna in trgovaška dejavnost.«

Obiskali smo partnersko mesto Neath (Wales)

Mnogim verjetno ni novo ime KAZIPOT, kot se imenuje naša občinska organizacija počitniške zveze, ki je članica mednarodne organizacije mladinskih počitniških domov in združuje mlade ljudi širom po svetu. Velenjska organizacija sodeluje z mestom Esslingen v ZRN, Vienne v Franciji, letos prvič pa se je pokazala možnost sodelovanja z mestom Neath v Veliki Britaniji.

Skupina desetih mladincev se je 20. junija odpravila na pot. Poleteli smo z ljubljanskega letališča in pristali na Gatwicu, kjer so nas čakali naši gostitelji iz Neatha.

Neath ima okoli 50.000 prebivalcev in leži na JZ delu Velike Britanije, v pokrajini Wales. To je področje, ki je zelo bogato s premogom. V preteklosti so bili tam številni rudniki. Pred nekaj leti pa so jih začeli zapirati, ker so ugotovili, da je njihov način pridobivanja premoga neekonomičen. Danes premog uvažajo, v mestu pa se je povečalo število brezposelnih.

V Neathu so nas pristrčno sprejeli. Pet mladincev so porazdelili k družinam, ostali smo stanovali v hotelu. Pripravili so nam pester program za vse dni bivanja v Neathu.

Ogledali smo si kolidž, na katerega se vpišejo učenci, ko so stari 16 let. Bili smo presenečeni nad sodobno opremo, saj pri nas marsikatera univerza ne premore takšne. Šolanje je brezplačno. Zelo smo bili veseli, ker so nam od dopoldnevnih pripravili nekaj ur učenja angleškega jezika, popoldnevi pa so minili ob obiskih raznih muzejev in okoliških znamenitosti.

Ogledali smo si slapove, ob katerih je speljana prijetna sprehajalna pot, ki se kar na lepem konča in ni nam preostalo drugega, kot da smo si sezuli čevlje in bosi prečkali reko. Vsak je pohitel čez, kajti voda ni bila najbolj topla. Bil je čudovit dan, ki se ga bomo radi spominjali.

MOJCA ŽIST

Posebno doživetje je bil obisk pri županiji Neatha, ki nas je toplotno pozdravila in izrazila željo, da bi se sodelovanje med partnerskimi mesti nadaljevalo tudi v bodoče. Obiskali smo Cardiff, glavno mesto Walesa in pomembno univerzitetno središče. Med potjo smo se ustavili v narodnem muzeju na prostem, kjer vsaka hiša predstavlja določeno zgodovinsko obdobje in določen način življenja.

Pokrajina v Walesu je dokaj nižinska, saj ima najvišji vrh le okoli 1000 m. Nismo se čudili, ko so nas odpeljali v njihov gorski center na višini 700 m. Tam so ogromni pašniki, kjer pasejo ovce, zato jedo Angleži veliko ovčjega mesa, sicer pa je njihova hrana bogata z raznovrstno zelenjavo.

Bili smo tudi v sosednjem mestu Swansea, ki se ponaša s prelepo marino in industrijskim muzejem, v katerem so razstavljena stara vozila.

Zanimiva je obala Walesa, ki je dokaj strma in lepo urejena za turiste. Posejana je z igrišči za golf, ki je v Angliji zelo popularen. Kopanje v morju je le za najbolj pogumne, saj se voda redko ogreje na temperaturo, ki smo jo navajeni pri nas.

Se bi lahko naštevali, saj je vsak dan prinesel veliko novega in zanimivega. Slovo od prijateljev je bilo hkrati povabilo, da se srečamo v Velenju še letos v avgustu, kar so z veseljem sprejeli. Zadnji dan smo si ogledali še London in proti večeru poleteli domov.

Vsem udeležencem bo ostal obisk v Angliji doživetje, o katerem bomo še veliko pripovedovali in se ga radi spominjali.

Naj ob zaključku izrazim zahvalo vseh tov. Gustlu Tanšku, (predsedniku Kazipota), ki je spletel vezi med mestoma in veliko prispeval k uspešni izvedbi srečanja.

NENAVADNA GOBA

Pred dnevi je Franc Laznik v naše uredništvo prinesel nenavadno gobo. Povedal je, da jo je po naključju našel v gozdu v Ravnah blizu gozdnega potočka. Nenavadna goba s številnimi izrastki, je pravzaprav velikanka. Franc Laznik je še dejal, da sedaj, ko je v pokoju sicer redno nabira gobe, vendar te nevsakdanje najdbe ne pozna in tudi ne ve, če je užitna. Bralci, posebej poznavalci gob, priskočite v pomoč in nam pomagajte razrešiti uganko. (foto: b.m.)

Som, da te kap

Sezona gobarjenja je tu, a še vedno smo sredi ribiške. V času, ko je bil odprt lov na sulca, smo poročali o nekaj kapitalnih trofejah, ki so jih ribiči potegnili iz Savinje. Tokrat poročamo o ulovu soma, ki ga srečni ribič Srečko Brajliah uvršča med svoje lepše ribiške uspehe.

»Som, da te kap...«, je pripovedoval Brajliah, kako sta s kolegom Docom na Braslovškem jezeru izvlekla skoraj 10 kg težkega in 110 cm dolgega soma. Kot bi dejal novinar Janez Plesnik, je v jezeru »zazijala« velika luknja. Kaj še, prava jama!

Glavni »ščimojster«, na sliki desni, je bil prave volje, kar je videti po širini brk. Tako on kot njegov »sparingpartner« pa sta na debelo lagala, kako ju je som prosil, naj ga spustita nazaj v vodo. Pa ni bilo usmiljenja, še brk sta mu natančno izmerila, da bi bil som dovolj dolg za objavo v časopisu. Pa je res!

tekst in slika
Jože Miklavc

»Z brki vred tehta 10 kil«

Turistična razglednica

»GA-GA« iz Mainaua

Sodelovati z Evropo smo se odločili. Načinov je mnogo in turizem je gotovo oblika, ki je že dalj časa uporabna. Predvsem so prihajali turisti iz vseh evropskih dežel k nam. Težje je bilo nam, kot turistom npr. v Nemčijo, Francijo, Švico in na sever. Pa se je obrnilo. Če kdo načrtuje potovanje, skoraj ni dražje proti »obljubljenim deželam« kot po naši domovini. In takšno priložnost sem izkoristil tudi sam. Na ekskurziji v Liechtenstein, Zürich in okolico Bodenskega jezera, sem obiskal tudi eksotični otok Mainau pri Konstanzu v ZRN.

Pravljici otok cvetja, tropskih rastlin in živali je pravi raj sredi kontinentalne pokrajine. Kako znajo privabljati turisti Evropejci, je videti na (spodnji) sliki. Iz tisočerih rož, ki rastejo vsaj pol leta, so sestavljeni liki živali, katere srečujemo v tem prečudovitem ambientu. Turistu res ni žal zahtevnega potovanja ne denarja, ko si ogleduje ta raj na zemlji.

Tekst in slika:
Jože Miklavc

TENIŠKA IGRIŠČA, KAMP IN ŠE KAJ — Malo više Luč ob cesti proti Logarski dolini na lepem prostoru ob Savinji nastaja nov rekreacijski prostor, Lučam še kako potreben. Teniška igrišča bodo nared te dni, kmalu še prepotrebni objekt z ustreznimi prostori, okrepčevalnico in sanitarijami, počasi pa se že rojeva kampirni prostor. Vse skupaj naj bi bilo dograjeno prihodnje leto.

(tekst in foto: jp)

Nogometne iskrice

Nekateri dresi v prestopnem roku menjajo barvo — deviznega značaja nikoli.

•••

V pogovore o svetovnem nogometnem prvenstvu se je vmešala tudi disciplina metanja kladiva. Ob podatku, koliko so nogometaši zaslužili — se nam je zavrtelo v in okrog glave.

•••

Kadar se veliko razpravlja o nagradah, je uspeh čista loterija.

•••

Ne spleča se reševati s slamico, če so na nogometnih igriščih vso prvenstvo — mlatili prazno slamo.

•••

Za mnoge nogometne »računovodje« bo to poslovilna licitacija. Prvič, drugič in — zadnjič.

•••

V prvotigaškem prvenstvu je bilo vroče. Za tolažbo smo na svetovnem prvenstvu dočakali hladne tuše.

•••

Kdo pravi, da v našem nogometnem prvenstvu ni bilo razpleta? Spet so se nekateri izvlekli — skozi sivankino uho.

Piše: Ivč Kotnik

Pakistan, Rawalpindi, vročina, umazanija, revščina, polno ljudi, ki nič ne delajo. To je prvi vtis, ki ga dobi človek, ko pride v Pakistan, v deželo, kjer je 42 stopinj Celzija nekaj čisto normalnega. Ko sem stopil iz letala, se mi je zdelo, kot da prihajam v veliko savno, saj sem v trenutku prepoten do kosti.

Vedno se mi je zdelo, da je Indija dežela največje revščine in velikih nasprotij. Sedaj pa mislim, da je za Pakistan še vedno prava Švica. Tu so te stvari še veliko, veliko hujše.

Najprej se moramo pač navaditi, da nismo doma, in da smo si ta svet pravzaprav zelo želeli in garali zanj. Sem smo itak lahko prišli zaradi takšnih ali drugačnih pomoči od: RLV, Gorenja, CSS, APS, Modnega salona, CZ in TO in še številnih zasebnikov, ki so nam pomagali, da smo tukaj, še kakšnih 400 kilometrov od gora, v svetu, ki niti malo ne spominja na to, da lahko v svoji notranjosti skriva takšne gore kot je naprimer Nanga Parbat.

In vendar smo tu, glede na oddaljenost naše Slovenije, celo tako blizu, da bi se jih skoraj lahko dotaknil z roko. Le kaj nam pripravljajo!

Na naši ambasadi v niti 20 ki-

Nanga Parbat 1990

Rawalpindi, 24. junija 1990

lometrov oddaljenem Islamabadu se ekipa ravno pripravlja na selitev, zato ji povzročamo v glavnem same težave. Novih pa še ni tukaj. Sprašujemo jih, če vedo za celjsko odpravo, pa sploh ne vedo, da so v Pakistanu. Tudi to je Jugoslavija in košček tega kar imamo, je tudi njihova zasluga. Povsod kjer sem hodil so v glavnem enake, ali enako zanič.

Rawalpindi, stara prestolnica Pakistana ima več kot milijon ljudi. V turističnem vodiču piše, da nima nič zanimivega, da pa je veliko tranzitno stičišče in mislim, da so kar prav napisali.

Drži tudi, da je tu v bistvu vse, kar lahko kupiš zelo poceni, tudi hrana, saj dobro kosilo dobiš že za en dolar. Pri poceni hrani je seveda največji problem driska, proti tej nadlogi pa tu pravega recepta itak ni. Mislim, da je tudi to najpomembnejša sreča. Vemo le to, da dokler se lahko po mestu drug drugemu odzivamo še z zdravim »prdenjem«, se nimamo kaj sekirati. Pa tudi naš zdravnik je teh zdravih glasov še najbolj vesel.

In kako naprej? Računamo, da bomo lahko do 26. junija dobili vsa potrebna dovoljenja za pot naprej in tudi preostanek opreme, ki je odpotoval v Pakistan že pred nami. Tako bi potem seveda že 27. junija odšli naprej pod našo goro in do 1. julija že dosegli bazni tabor pod južno steno. Naprej bo pa potem veliko odvisno od vremena in od naše usode, ki je napisana nekeje v zvezdah nad Nanga Parbatom.

Od vročine pa se nam že pošteno vrti, saj se enostavno nimamo kje hladiti. Tako je proti tem doživetjem tudi savna pravi bal-

zam. Vem pa tudi, da je tole prijetno jamranje, saj bomo že čez nekaj dni hrepeneli tudi po raz-

beljenih ulicah umazanega Rawalpindija.

(SE NADALJUJE)

Rawalpindi tudi pri temperaturi nad 40° C čisto normalno živi!

Mednarodna slovenska alpinistična odprava "NANGA PARBAT 90" se zahvaljuje za sodelovanje

Uredništvo in bralci
NČ lep pohvali
iz Himalaje!
Ivč

Jože
of faya ghan
flos

Foto: Gabor Zuhno

fofolik
CELJE

pono
UREDNIŠTVO - NAŠ ČAS
POITOVA 10
63320 T. VELENJE
JUGOSLAVIJA

Kaj morajo vedeti lastniki psov

Predpis imamo, le ne spoštujemo ga

Vse več je ljudi tudi v velenjski občini, ki se odločajo za štirinožnega prijatelja. Veliko teh živi po stanovanjih, nekoliko manj pa na prostem, odvisno pač od tega, če lastnik prebiva v bloku ali zasebni stanovanjski hiši. Za nekatere pse lastniki dobro poskrbijo, jih na vrvi peljejo na sprehod, skrbijo za njihovo higieno, drugi pa so prepuščeni samim sebi. Precej jih je tako postalo potepuških in so za okolico brez dvoma tudi nevarni. Seveda se tisti, ki psa nimajo velikokrat in največkrat upravičeno jezijo na tiste, ki psa imajo in to zaradi najrazličnejših razlogov. Naj jih nekaj navedemo. Z lajanjem motijo nočni mir, otroci se prosto spuščeni psov ponavadi bojijo, psu ne moreš dopovedati kje se lahko in sme podelati in podobno. Zato je med nelastniki jeza toliko večja kadar vidijo, da nekateri peljejo psa celo v park na peskovnik kjer se igrajo otroci, da se tam podela. Spet drugi si v središču mesta, brez dovoljenja seveda, postavijo uto za rejo psov. Se bi lahko naštevali vzroke, ki jih navajajo nelastniki psov, ko pošiljajo razne pripombe in pritožbe odgovornim ob-

činskim službam. Seveda so lastniki psov ob naštetih dejstvih drugačnega mnenja.

Že uvodoma smo zapisali, da mnogo pritožb proti lastnikom prihaja na razne občinske službe, med drugim tudi na oddelek za javni red in mir. Z željo, da bi se boljše seznanili z občinskimi predpisi o registraciji in označevanju psov ter reji domačih živali, smo se odpravili k vodji referata za javni red in mir pri občinskem oddelku za notranje zadeve Rudiju Mehu, ki je predpis podrobneje razložil.

Občinski oddelek za notranje zadeve občine Velenje ugotavlja, da se pojavlja vse več nenadzorovanih in potepuških psov na območju občine Velenje, posebej se na ožjem mestnem območju. V zvezi s tem ocenjujemo, da so prišli v našem vsakdanjem življenju v pozabo nekateri občinski predpisi, kot so: Odlok o registraciji in označevanju psov ter reji domačih živali, Odlok o JRM ter Odlok o hišnem redu za stanovanjske hiše v družbeni lasti v občini Velenje.

V zvezi s tem smatramo, da je nujno potrebno, da osvežimo nekatera določila občinskih predpi-

sov za izboljšanje več reda na tem področju in sicer:

— V stanovanjskih zgradbah v družbeni lasti je dovoljeno imeti pse le s poprejšnjim soglasjem zborov stanovalcev, etažnimi lastniki oziroma zgradbe.

— Posestnik psa je dolžan psa, starejšega od treh mesecev, prijaviti v roku 8 dneh.

— Če se posestnik s psom začasno zadržuje ali pusti psa v reji na področju občine dalj kot 30 dni, mora žival prijaviti v 8 dneh po prihodu pristojni inšpekciji ali veterinarski službi oziroma postaji.

— Posestnik psa je dolžan skrbeti, da pes ne ogroža ljudi in živali. Popadljivi psi in psi, ki jih imajo lastniki v strnjenih nase-

ljih, morajo biti v ograjenem ali svetlem zaprtem prostoru ali privezani na verigo, ki ne sme biti krajša od 3 metrov.

— V primeru, ko je pes popadljiv in nevaren za okolico mora posestnik namestiti opozorilni napis »HUD PES« tako, da lahko opazi vsakdo napis pravčasno v varni razdalji.

— Lastnik ali posestnik psa je dolžan v naselju preprečiti prekomerno lajanje psa, predvsem pa v nočnem času in ga mora v takšnih primerih zapirati v zaprt prostor.

— Če je pes za okolico nevaren in ga ni mogoče zadostno zavarovati ali če lastnik oziroma posestnik v nasprotju z določili Občinskega odloka o hišnem re-

du za stanovanjske hiše v družbeni lasti, (Uradni vestnik občine Velenje št. 322-12/78 in odloka o hišnem redu za stanovanjske hiše v družbeni lasti, (Ur. vestnik občine Velenje št. 10/86), psa zanemarja, se posestniku oziroma lastniku lahko prepove imeti psa ter se mu tudi določi rok za njegovo odstranitev. Lahko pa se sporazumno z lastnikom pes odda komu drugemu.

— Posestnik je dolžan skrbeti, da se pes ne giblje prosto brez nadzorstva. Po ulicah in trgih ožjega mestnega območja se sme psa voditi le na vrvi, popadljivi psi pa morajo nositi tudi nagobčnik.

— Prepovedano je tudi puščati psa na urejena otroška igrišča,

zelenice ter parke, ki so ustrezno vzdrževani in namenjeni za sprehode in rekreacijo.

Postopek za prepoved reje psa lahko začne po uradni dolžnosti Obč. upravni organ, pristojen za veterinarstvo, predlog za uvedbo postopka pa lahko dajo tudi posamezni občani, skupine stanovalcev ter Kinološko društvo.

Na koncu naj omenimo še to, da lastniki teh štirinožcev, kateri si še doslej niso pridobili ustreznih pismenih soglasja za posest v družbenih stanovanjih, da si to uredijo čimprej od svojih hišnih svetov, kajti v nasprotnem primeru bo uveden postopek o prepovedi reje s strani pristojnega organa.

OPOZORILO

Veterinarska inšpekcija občine Velenje opozarja vse lastnike ali posestnike psov, da so:

1. dolžni skrbeti, da se pes ne giblje prosto in brez nadzorstva,
2. prepovedano je psa puščati na trge, otroška igrišča, zelenice, parke in druge javne površine,
3. prepovedano je psa puščati na obdelovalne njivske in travniške pašnike,
4. v naselju preprečiti prekomerno lajanje psa v nočnem času in ga morajo v takšnih primerih zapirati v zaprt prostor.

Veterinarska inšpekcija bo v primeru pritožb krajanov zoper nevestne posestnike psov, ki bodo opuščali gornje prepovedi ukrepala v skladu z določbami 11. in 15. člena Odloka o registraciji in označevanju psov, ter reji domačih živali (Uradni vestnik občine Velenje, št. 9/78) ali odredila odvod psa.

Veterinarski inšpektor
Bojana ŠTURM, dipl. vet., s. r.

gorenjeelektronika

TITOVO VELENJE

Komisija za delovna razmerja Gorenje Elektronika, d. o. o., oglašja prosta dela in naloge:

1. vodja sektorja prodaje
2. vodja oddelka prodaje

Poleg splošnih, z zakonom določenih pogojev, morajo kandidati izpolnjevati še naslednje pogoje:

pod 1

- dipl. ekonomist
- pet let ustreznih delovnih izkušenj
- aktivno znanje enega tujega jezika

pod 2

- dipl. ekonomist ali ekonomist
- dve oziroma štiri leta ustreznih delovnih izkušenj
- aktivno znanje enega tujega jezika

Sklenitev delovnega razmerja je za nedoločen čas.

Kandidati naj pošljejo pisne prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev v 8 dneh po objavi oglasa na naslov: Gorenje Elektronika, Sektor kadrovskih, organizacijskih in splošnih zadev, Partizanska 12, 63320 Titovo Velenje

Če že imaš štirinožnega in najboljšega prijatelja, potem ga moraš imeti rad, zanj skrbeti in ne nadlegovati drugih.

Gistro L

ZŠAM
TITOVO
VELENJE

VABIMO ČLANE IN NJIHOVE PARTNERKE NA
TOVARIŠKO SREČANJE

ob 13. juliju, ŠOFERSKEM PRAZNIKU
v petek, 13. julija, ob 19. uri v domu krajanov v Vinski gori.

Organiziran prevoz izpred Rdeče dvorane ob 18.30 uri!
ČESTITAMO K PRAZNIKU, ZŠAM Titovo Velenje

SERVIS
ZAMRZOVALNIKOV

Če vam skrinja toči, rosi, ledeni, neprenehoma deluje, pokličite 062/511-743 ali 512-348
NON STOP. Garancija, kilometrine ne zaračunavamo.

NOVO V VELENJU!!! NOVO V VELENJU!!! NOVO V VELENJU!!!
TO NI IGRA NA SREČO!!!

AGENCIJA ZA MARKETING
Igra, v kateri vedno znova sodelujete!

RUBIKON

NAJHITREJŠA IN NAJZANESLJIVEJŠA POT DO DOBITKA.

Ob sorazmernem minimalnem vplačilu vsega 999 din vam agencija RUBIKON omogoča maksimalni zaslužek 546.000 din (78.000 DEM) že po samo enem krogu. Postanite člani distributivne verige. Poleg tega vam ni potrebno prodajati kartic (iskati nove igralce), ker agencija to opravi namesto vas!!!

RUBIKON je najboljša, najsigurnejša progresivna finančna veriga doslej!

ZAKAJ SMO NAJBOLJŠI?

- ker vam RUBIKON omogoča daleč največji zaslužek v igrah te vrste
- ker RUBIKON odpira svoja predstavništva širom Jugoslavije
- to je igra v kateri ste vedno znova v igri, ker vas RUBIKON po vključitvi 80 novih igralcev na vašo verigo, ponovno vključi vanjo
- RUBIKON VRŠI IZPLAČILA VSAKIH 7 DNI
- RUBIKON VAM OMOGOČA KONTROLIRANJE SVOJE VERIGE

BODITE PRVI — IGRA SE JE ŠELE ZAČELA

RUBIKON je legalno registrirana agencija za marketing s sedežem v Zagrebu, Trakošćanska 26, tel. 041 571-291
MI VAS NE BOMO RAZOČARALI!

VSE INFORMACIJE IN VPLAČILA SPREJEMAMO V T. VELENJU: VSAK TOREK od 17. do 19. ure
ČETRTEK od 17. do 19. ure pri recepciji hotela Paka.
PRIDITE IN SE OSEBNO PREPRIČAJTE!

Republiški komite za delo — Enota Titovo Velenje

Objave potreb po delavcih v občinah Velenje in Mozirje

DELOVNA ORGANIZACIJA	POKLIC IZ ŠIFRANTA	PROSTA DELA IN NALOGE	DEL. IZK.	NČ DČ	ROK P.	OD	ŠT. DEL.
OBČINA VELENJE DŌM ZA VARNOST ODRASLIH	fizioterapevt	fizioterapevt	1	dč	8	7.500	1
ONČINA MOZIRJE ZDRUŽENJE ŠOFERJEV IN AVTOMEHANIČOV — MOZIRJE	srednja ali poklicna šola prometne smeri in strokovni izpit za inštruktorja	inštruktor A in B kategorije	5	nč	8		1

KLEMENTINA naš čas

Kaj je to?

Nova trafika, bogato založena, na Kardeljevem trgu 1, trafika KLEMENTINA — odprta že od 5.30 ure
zjutraj od jutri dalje.

naš čas

Vertačnik Peter
Loka 49, 63330 MOZIRJE
tel.: 063-831-050

V SAVINJSKEM
GAJU

Velika izbira cokol po zelo ugodnih cenah!

AutoShop

SERVIS RENAULT — FIAT
Kosovelova 16, Titovo Velenje
Tel.: 855-975

VAS VABI, DA IZKORISTITE UGODNO PONUDBO:

- amortizerjev, akumulatorjev, avtokozmetika
- brisalcev stekla, čistilcev zraka, olja in nafte
- disk ploščic za zavore, zavornih oblog
- nihajnih rok, svečk, vseh vrst sklopov
- volanskih končnikov...

vsak dan od 7. do 19., ob sobotah pa od 8. do 12. ure!
VELIKA IZBIRA REZERVNIH DELOV ZA VOZILA RENAULT PO ZELO UGODNIH CENAH!

POGREBNE STORITVE

Pogrebna služba »STRAHOVNIK, Žalec«, z dolgoletno tradicijo vam ob boleči izgubi bližnjega nudi naslednje vrste storitev po konkurenčnih cenah:

- široka izbira krst in opreme
- prevoz z avtofurgonom (vključno na upepelitev)
- dekoracija sobe, postavitve odra na domu
- izkop grobnih jam in ureditev grobov
- postavitve žarnih niš
- ureditev kompletne dokumentacije

STRAHOVNIK JOŽE
POGREBNE STORITVE
ŽALEC, Vrečarjeva ul. 3
tel.: (063) 712-261

Na uslugo smo vam ob vsakem času!
Za zaupanje se zahvaljujemo.

SREDA 18. JULIJ

TV SLOVENIJA 1

8.50 Video strani
9.00 Mozaik
9.00 Spored za otroke — Medvedov godrnjavček, Naj gori nam kres, (6. del / 6)
9.20 Spored za otroke, Pamet je boljša kot žamet: Nova obleka za staro železo
9.25 W. Gremm: Križ in težave, nemška drama
10.25 F. Nicolini: Oče bom, italijanska nadaljevanka, zadnji del
11.15 Video strani
15.45 Video strani
16.25 Poletna noč, ponovitev nadaljevanke: Dragi John, ameriška nadaljevanka, 2/20, Mortimerjev okoliš, novozelandska nad. 6/6, Zločini stoletja, ameriška nanaizanka, 7/13
18.00 TV Dnevnik 1
18.10 Mozaik, Po sledih napredka
18.40 Spored za otroke in mlade, Moja družina in ostale živali, angl. serija (3. del / 13)
19.10 Risanka
19.20 TV Okno
19.30 TV Dnevnik 2
19.50 Vreme
20.00 Film tedna: Ženska ali dve, francoski film
21.35 TV Dnevnik 3
21.50 Poletna noč: Dragi John, ameriška nadaljevanka, 3/20, Dokler se ne snideva spet, amer. nad. 1/6, Zločini stoletja, ameriška nanaizanka, 8/13
0.55 Video strani

TV SLOVENIJA 2

17.00 Satelitski programi, poskusni prenosi, 19.00 Iz tujih kuhinj, Izobraževalna serija (7. del / 9), 19.30 TV Dnevnik, 20.00 Glasbeni večer, 21.30 Svet poroča, 22.30 Satelitski programi, poskusni prenosi.

HTV 1

9.50 TV Koledar, 10.00 Poletni spored (do 14.00), 15.35 Poročila, 15.50 Ponovitev nočnega sporeda Program plus, 18.00 Poročila, 18.10 TV Koledar, 18.20 Številke in črke, 18.40 Poročila za tuje turiste, 18.45 Poletni turizem v Avstriji, dokumentarna oddaja, 19.15 Risanka, 19.30 TV Dnevnik, 20.00 Gibljive slike, 22.45 TV Dnevnik, 23.05 Poročila za tuje turiste, 23.10 Program plus, nočni spored, 1.20 Poročila.

HTV 2

19.30 TV Dnevnik, 20.00 Glasbeni večer, 21.30 Poročila, 21.40 Znanstveni forum.

SATELITSKA TV

SAT 1

6.00 Dobro jutro s Sat 1, 8.35 Sosedje, Ladja ljubezni, 10.30 Bombe na Monte Carlo, nemški film, 12.15 Kolo sreče, 14.05 Alf, risana serija, Ladja ljubezni, Zaljubljen v čarovnico, 15.55 Teleshop, 16.05 Nori Divji zahod, 17.00 Poročila, 17.10 Sosedje, 17.50 Vesoljska ladja Enterprise, 18.45 Poročila, 19.05 Kolo sreče, 20.00 Mike Hammer (Stacy Keach), 21.00 Diamanti za zajtrk, angleški film, 1968, 22.50 Poročila, 23.00 S.O.S. za polet T 17, ameriški film, 1959.

RTL PLUS

6.00 Halo, Evropa, 8.35 Tv butik, 10.05 Bogati in lepi, 10.35 Tv butik, 11.00 Avto, 12.00 Cena je vroča, ponovitev, 12.30 Klasika, 13.00 Bogati in lepi, 16.3. nadaljevanje, 13.25 Santa Barbara, 14.10 Springfieldova zgodba, 14.55 Polna hiša, 15.45 Poročila, 16.00 Knight in Daye, serija, 16.30 Hulk, 17.10 Cena je vroča, 18.00 Quincy, 18.45 Poročila, 19.10 CHiPs, 20.00 Boj velikanov, ameriški fantazijski film, 1980, 21.45 Stern TV, 22.25 Agenti umrejo osamljeni, angleški akcijski film, 1969, 0.55 Equalizer, serija.

EUROSPORT

6.00 Poslovno poročilo, 6.30 Poslovni kanal, 7.00 Za otroke, 9.30 Aerobika na Eurosportu, 10.00 Tour de France, 11.00 Konjinstvo, 11.30 Tour de France, 12.00 Tennis, Mercedes cup, Stuttgart, 18.00 Svetovni šport, 19.00 Tour de France, 20.00 Tennis, Stuttgart, 22.00 Boks, 23.30 Atletski grand prix v Bologni, Italija, 2.30 Tour de France.

SUPER CHANNEL

6.00 Channel E, 6.30 E.B.C. 7.00 Daybreak, jutranji spored, 8.30 Hello, Austria, 9.00 Poročila in vreme, 9.15 Mix, 17.30 Summer On the Air, oddaja v živo, 19.30 Poročila, 19.45 Time Warp, 20.00 Mix, glasba, 22.15 Financial Times, tedenski pregled, 22.45 Spiegel TV, 23.15 Mix, 0.15 Poročila, 1.30 Mix, 1.30 Time Warp.

TELECLUB

10.30 Infošov, 11.00 Pozdravi iz onostranstva, ameriška komedija, 1982 (Sally Field), 13.30 Infošov, 14.00 Svetloba na koncu predora, ameriška drama o dečku, obolelem za aidsom, 1988 (Joshua Garris), 15.35 Temelji, 16.00 Ratboy, ameriški fantazijski film, 1986 (Sondra Locke), 17.40 Pregled, 18.00 Neprijateljska srečanja, ameriška grozljivka, 1983 (Jennifer Dale), 19.25 Temelji, 20.00 Policijska akademija 2, ameriška komedija, 1985 (Steve Guttenberg), 21.30 Kralj mesta, ameriški zabavni film, 1984 (Tony Curtis), 23.05 Kupljivi ljubezen, italijanski erotični film, 1986 (Marjono Mase, Jenny Tamburi).

GREENTOWN JAZZ BAND NA KONCERTU V VELENJU

Greentown Jazz Band je bil ustanovljen leta 1982. Sestavljajo ga izkušeni glasbeniki, med katerimi so nekateri prisotni na jazzovski sceni preko 30 let. Sestav benda se do danes ni bistveno menjal, spodbudno pa je, da je pritegnil tudi glasbenike iz najmlajše generacije. Greentown Jazz Band neguje tradicionalni jazz, vendar na svoj, izviran način. Karakteristični zvok benda je posebnost, pogojevana s skupinsko improvizacijo, tako glede obravnavane glasbene tvarine, kakor v strukturi večglasja. Skratka Greentown Jazz Band neguje tradicionalni jazz, popularno imenovan »DIXIE-LAND«, na moderen, izviran način. Množica ugodnih kritik iz domačin in še več iz zamejskih odrov, med katerimi ne manjka takih, ki ocenjujejo njegove nastope v superlativih, je zanesljiv

porok za glasbeno kakovost Greentown Jazz Banda.

Poleg nastopov doma, je Greentown Jazz Band redno gost tudi na evropskih odrih, od leta 1988 dalje pa tudi na ameriških, kjer so njegovi privrženci celo ustanovili Klub prijateljev Greentown Jazz Banda.

Greentown Jazz Band sestavljajo: Borut Bučar, klarinet; Peter Hudobivnik, trombon; Peter Ugrin, trobenta; Merik Lešničar, klavir; Dušan Kajzer, bas; Primož Grašič, kitara; Ratko Divjak, bobni.

Koncert Greentown Jazz Banda bo v petek, 13. julija, ob 19.

uri na ploščadi pred Namo. Če bo deževalo bo koncert v restavraciji Name.

KOLEDA SE PREDSTAVLJA DOMAČEMU OBČINSTVU

V četrtek, 19. julija, ob 19. uri, pa se bo na ploščadi pred velenjsko Namo domačemu občinstvu predstavila Šaleška folklorna skupina Koleda, ki je prav gotovo ena naših najboljših folklornih skupin. Predstavili se nam bodo s slovenskimi plesi in plesi drugih jugoslovanskih narodov.

V primeru dežja prireditve ne bo.

GLASBENA MLADINA SLOVENIJE — Poletni tabor v polnem razmahu

Muziciranje mladih glasbenikov, ki so se letos zbrali v Poletnem taboru Glasbene mladine Slovenije, se je v teh dneh pošteno razživelo. Glasbena šola je polna zvokov kitare, harmonike, flaute, violončela, violine in še drugih instrumentov. Včeraj so se nekateri med njimi predstavili

na ploščadi pred velenjsko NAMO, danes zvečer pa bo na velenjskem gradu koncertirala kitaristka ALENKA OKORN, studentka Akademije za glasbo v Ljubljani, ki se že več let udeležuje velenjskega tabora.

Zadnje tri večere letošnjega izpopolnjevanja v tečajih kitare,

harmonike in komorne igre bodo mladi udeleženci nastopili v dvorani Glasbene šole F. K. Koželjskega.

Vse, ki vas bo ob večerih zamikala urica lepe glasbe, vabimo 13., 14. in 15. julija ob 19.30 uri na koncerte mladih umetnikov.

Folklorna skupina iz Sicilije navdušila

Kulturni center Ivan Napatnik in velenjska Nama sta zadnji petek v juniju organizirala nadvse zanimivo kulturno prireditev. V Titovo Velenje sta namreč povabila folklorno skupino iz Licata na Siciliji. Z bogatim in za gledalce privlačnim programom je skupina navdušila številne obiskovalce, ki so prišli na ploščad pred Namo. Omenjena folklorna skupina je pred tem sodelovala na drugem mednarodnem folklornem festivalu v Mariboru.

Sicer pa skupina s Sicilije, ki šteje približno 30 članov in jo uspešno vodi zakonca Peppe in Liliana Sandoro, že veliko nastopa na različnih prireditvah in festivalih doma in na tujem. Pred dvema letoma, so bili v Franciji, prejšnje poletje pa so nastopali v Ameriki v zvezni državi Nord Carolina. Skupina je bila ustanovljena pred štirimi leti, v njej nastopajo deklice in dečki, stari približno šestnajst let, med njimi tudi 9-letni sin zakonskega para Sandoro. Karakteristični instrumenti skupine so tamburino, kitara, harmonika, piščalka, guartara in drugi, tipični plesi, ki so zelo raznoliki pa so La tarantella, La contro danza in La Polca. Nastop izvedejo v dveh delih. V prvem so pesmi posvečene naravnim lepotam, ljubezni in delu, v drugem setvi in žetvi,

vmes pa so med plesi zapeli še kratke pesmice posvečene trgovci.

Na kraju zapišimo, da si

takšnih in podobnih kvalitativnih prireditev v našem mestu lahko le želimo.

B.M.

GALERIJA

Prodaja oljnih slik, grafik in skulptur
Prodaja izdelkov domače in umetne obrti
Prodaja plošč in kaset klasične glasbe
Prodaja likovnih monografij, plakatov in razglednic
Založniška dejavnost za področje umetnosti in kulture
Posredovanje likovnih razstav doma in v tujini
Galerija Kolar, Šolska ulica 5, 62380 Slovenj Gradec, Jugoslavija, telefon (9938) 0602/44-044

naš čas

»Naš čas«, izdaja Center za informiranje, propagando in založništvo Velenje, Cesta Františka Foita 10.

»NAS ČAS« je bil ustanovljen 1. maja 1965; do 1. januarja 1973 je izhajal kot štirinajst-dnevnik »Šaleški rudar«, kot tednik pa izhaja »NAS ČAS« od 1. marca 1973.

Uredništvo: Stanek Vovk (direktor in glavni urednik), Boris Zakošek (odgovorni urednik), Milena Krstič-Planinc, Bogdan Mugerle, Janez Plesnik, Tatjana Podgoršek, Mira Zakošek (novinarji).

Izhaja ob četrtek.

Sedež uredništva in uprave: Titovo Velenje, Cesta Františka Foita 10, p.p. 89, telefon (063) 853-451, 856-955, 855-450. Brzljavi naslov: Informativni center Velenje.

Cena posameznega izdaja je 7 din, mesečna naročnina 28 din, trimesečna naročnina 77 din, polletna naročnina 154 din in trimesečna naročnina za tujino 132 din.

Ziro račun pri SDK, podružnica Titovo Velenje, številka 52800-603-38482. Grafična priprava, korektura, tisk in odprema: GZP Mariborski tisk, Maribor.

Nenaročenih rokopisov in fotografij ne vračamo.

Za »NAS ČAS« se po mnenju sekretariata za informiranje izvršnega sveta skupščine R Slovenije, številka 421-1/72 po 8. februarju 1984 ne plačuje temeljni davek od prometa proizvodov.

15 let

Radio

Velenje

Radio Velenje oddaja na ultrakratkovalovnem območju na frekvencah 88,9 in 97,2 megaherca.

Naročila za vaše čestitke in pozdrave, obvestila, reklame, sprejemo na upravi Centra za informiranje, propagando in založništvo, na Foitovi 10, v Titovem velenju. Vse informacije dobite po telefonu 855-450, 853-451 (uprava).

PROGRAM

PETEK, 13. JULIJA: 15.00 Začetek sporeda; 15.15 Od Hude luknje do Rinke; 15.30 Dogodki in odmevi (prenos osrednje informativne oddaje Radia Ljubljane); 16.10 Ekologi imajo besedo; 16.20 Za konec tedna; 17.00 Vaše čestitke in pozdravi; 17.30 V imenu sove (oddaja, ki jo pripravlja šaleški študentski klub); 18.00 Vi izbirate, mi vrtime.

NEDELJA, 15. JULIJA: 11.0 Začetek sporeda; 11.15 Od Hude luknje do Rinke; 11.25 Kdaj, kje, kaj; 11.30 Z mikrofonom med vami; 12.00 Od vrat do vrat (odgovorili bomo na vprašanja, ki ste nam jih postavili pred 14. dnevi, novih pa ne bomo sprejemali, saj je čas dopustov in tudi mi težko dobimo odgovore na vaša vprašanja. Oddajo bomo uvrstili v spored spet jeseni); 12.30 Konec opoldanskega javljanja; 14.45 Vaše čestitke in pozdravi.

PONEDELJEK, 16. JULIJA: 15.00 Začetek sporeda; 15.15 Od Hude luknje do Rinke; 15.30 Dogodki in odmevi; 16.10 Kdaj, kje, kaj; Poletno popoldne na Radiu Velenje; 18.00 Lestvica Radia Velenje.

SREDA, 18. JULIJA: 15.00 Začetek sporeda; 15.15 Od Hude luknje do Rinke; 15.30 Dogodki in odmevi; 16.20 Kdaj, kje, kaj; 16.30 do 19.00; Poletno popoldne na Radiu Velenje.

K I N O

FILMSKI KINO

REDNI KINO

Četrtek, 12. 7. ob 18. uri GREMLINI — ameriški, znanstveno-fantastični, grozljivka. V gl. vl.: Deborah Foreman.

Petek, 13. 7. ob 10. uri VRNITEV V PRIHODNOST II — ameriški, znanstveno-fant., avanturist. V gl. vl.: Michael J. Fox.

Petek, 13. 7. ob 18. in 20. uri MOJA LEPA ŠOFERKA — ameriški. V gl. vl.: Deborah Foreman.

Sobota in nedelja, 14., 15. 7. ob 18. in 20. uri VRNITEV V PRIHODNOST II — ameriški, avanturistični. V gl. vl.: Michael J. Fox. Mladi Marty in njegov prijatelj, izumitelj Dock Braun se znajdata v Dockovim vremenskim strojem v 21. stoletju.

Ponedeljek, 16. 7. ob 10. in 18. uri POLICAJ POD KONTROLO — ameriški, kriminalka. V gl. vl.: Richard Gere.

Torek in sredo, 17., 18. 7. ob 18. in 20. uri.

Sreda, 18. 7. ob 10. uri DINAMIT JACKSON — ameriški, akcijski. V gl. vl.: Carl Weathers.

KINO »DOM« MOZIRJE

12. 7. — BOGASTVO CARJA SALAMONA II, ameriški pustolovski

14. in 15. 7. — SALSA, ameriški glasbeni

19. 7. — DEBBIE OSVAJA SVET, ameriški erotični

KINO »JELKA« NAZARJE

14. in 15. 7. — LEGENDA O ZLATEM PERESU, hongkonški

avanturistični.

18. 7. — DEKOLTE, španski erotični

KINO LJUBNO

14. in 15. 7. — BILOXI BLUES, ameriški vojni

17. 7. — VELIKO MESTO, ameriška drama.

Onesnaženost zraka

V dneh od 25. 6. do 8. 7. 1990 so bile na posameznih merilnih postajah izmerjene naslednje koncentracije SO₂: višje od polurne MIK 0,75 mg/m³

Datum	ura	merilna postaja	koncentracija SO ₂ mg/m ³
28. 6. 1990	17.30	Šostanj	0,82
30. 6.	19.30	Šostanj	0,89
	21.30	Šostanj	0,93
1. 7.	13.30	Šostanj	0,95
5. 7.	9.00	V. Vrh	0,77
	11.30	Šostanj	1,05
	12.00	Šostanj	0,83
	12.30	Šostanj	1,00

mali oglasi

Tel. št.: 853 451
855 450

ZASTAVO 750, 1. 77 in 1. 78, oba dobro ohranjena ugodno prodam. ☎ 854-126, popoldan. 36 m² LAMELNEGA PARKETA prodam. ☎ 850-168.

POROČNO OBLEKO in pretočni plinski bojler TIKI JUNKERS ugodno prodam. ☎ 831-074, dopoldan, Bogdana. PARCELI ZA VIKEND NAD JAMO PEKEL, sončna lega, lep razgled, voda in elektrika ugodno prodam. ☎ 721-217, po 15. uri.

AMI 8 poceni prodam. (lahko tudi po delih). ☎ 857-380.

SIVO BREJO TELICO, 8 mesecev prodam. ☎ 882-897.

NOVA GARAŽNA VRATA poceni prodam. ☎ 850-495.

SAMONAKLADALNO SILAŽNO PRIKOLICO SIP 28 m³, 24 nožev in sod za gnojevko BAUER 2.100 l prodam. ☎ 884-155.

MLADEGA DOBERMANA prodam. Marija Vrtnjak, Gavce 59 a, Šmartno ob Paki.

VW (HROŠČ), letnik 74, registriran do leta 1991, prodam za 2.700 DEM. Ugodno prodam tudi spalnico. ☎ 857-682.

ITALJANSKI OTROŠKI VOZIČEK »ROKI« in avtomatični motor prodam. ☎ 882-846.

TRIMESEČNO HONORARNO ZAPOSLOITEV sobarice-čistilke nudimo. KOČA NA SMREKOVCU.

DIANO, letnik 80, neregistrirano ugodno prodam. ☎ 882-786.

KRAVO po teletu prodam. Oblak Avgust, Škale 31, Titovo Velenje.

DOBRO OHRANJEN avto AUDI 80, letnik 1980 prodam. Tel.: 856-772.

FIAT 131 mirafiori 1300 cl, letnik 1984, registriran do junija 1991 (možna zamenjava za alfo 33) prodam. ☎ 857-008.

STREŠNO OPEKO (novo-cementno), izdelano na vibracijskem stroju, garancija 40 let, prodam po din 90,00 m². Na željo dostava na dom. Naslov v upravi lista.

TELICO staro leto in pol prodam. Rudolf Plešnik, Lipje 33, Titovo Velenje.

BELO POROČNO OBLEKO (butik DANA — Žalec), št. 38—42 prodam. ☎ 779-113.

BLIZU VELENJA prodam parcelo za vikend. ☎ 850-350.

AVTOMATSKI MOTOR prodam, star 4 leta, malo vožen. ☎ 831-666.

INSTRUKTOR MATEMATIKE! Profesorja ali dobrega in-

štruktorja matematike za srednjo šolo nujno iščemo. ☎ 855-562, po 20. uri.

90 m² ATRIJSKE HIŠE v Titovem Velenju ugodno prodam. ☎ 853-079.

VIKEND (stanovanjska hiša) na Paškem Kozjaku prodam. Električna, voda, centralno ogrevanje. Možnost obročnega plačevanja ali prevzem stanovanjskega kredita. ☎ 858-793.

MOPED ATX, l. 88, ugodno prodam. ☎ 858-793.

PREKLICUJEM avtobusno vozovnico Velenje—Studenec. Slavko Drogenik, Studenci 59.

DEŽURSTVA

Dežurni zdravniki v Zdravstvenem domu Velenje:

Četrtek, 12. julija — dopoldan dr. Kočvar, popoldan dr. V. Renko, nočni dr. Vrabčič in dr. Menih.

Petek, 13. julija — dopoldan dr. Zupančič, popoldan dr. S. Popov, nočni dr. Jonko in dr. D. Popov.

Sobota, 14. julija in nedeljo, 15. julija — dnevni dr. Rus, nočni dr. Rus in dr. Stupar.

Ponedeljek, 16. julija — dopoldan dr. Zupančič, popoldan dr. Popov, nočni dr. Kočvar in dr. Bezljaj.

Dežurni zobozdravnik v Zdravstvenem domu Velenje:

V nedeljo, 15. julija je dežurni zobozdravnik dr. Ranko Bakulič, od 8. do 12. ure v dežurni zobni

PREKLICUJEM vozovnico na relaciji Rečica ob Paki—Titovo Velenje, ki se glasi na ime Vladimir Mandelc, Rečica ob Paki 2, Šmartno ob Paki.

JUGO 45 A, letnik 1987, prodam. ☎ 856-864.

ZA POLOVIČNO CENO prodam šotor za štiri osebe. ☎ 857-152.

BMW 318 po delih prodam. ☎ 882-703 od 17. do 19. ure.

BUTIK FISCHER (hotel Paki) nudi veliko sezonsko znižanje cen vseh vrst modnih oblačil.

ambulanti Zdravstvenega doma Velenje.

Dežurni veterinar na Veterinarski postaji v Šoštanju:

Od 13. julija do 20. julija je dežurni dipl. veterinar Ivo Zagožen, Jerihova 32, telefon: 858-704.

Dežurni veterinar na Veterinarski postaji v Mozirju:

Do 15. julija je dežurni dipl. veterinar Drago Zagožen, Ljubno, tel.: 840-179.

Od 16. julija do 22. julija je dežurni dipl. veterinar Ciril Kralj, Ljubno, tel.: 840-112.

Gibanje prebivalstva

Poroke:

Srečko Plankelj, roj. 1963, Skorno pri Šoštanju št. 5 in Martina Žager, roj. 1965, Šoštanj, Cesta talcev št. 13.

Rojstva:

Rodilo se je 25 dečkov in 24 deklic.

nama

Namin kotiček

Sprehodite se po veleblagovnici Nama Titovo Velenje in se ustavite:

NA ODELKU MOŠKE KONFEKCIJE

- komplet kratke hlače in majica, le 308,00 din
- uvoz iz Anglije le 322,00 din
- potiskane srajce, uvoz iz Anglije

NA ODELKU ŽENSKÉ KONFEKCIJE:

- ženski kompleti, uvoz iz Anglije le 420,00 din
- kratke hlače in majica

NA ODELKU OTROŠKE KONFEKCIJE:

- kratke hlače le 37,50 din
- otroške kopalke že od 56,40 dinarjev dalje

NA ODELKU METRAŽE:

- brisače iz uvoza po zelo ugodnih cenah

V TEKSTILNEM DISKONTU:

- športne kratke hlače le 148,20 din
- kopalne brisače kg le 279,20 din
- barvaste majice T shirt le 30,00 din

V SAMOPOSTREŽNI PRODAJALNI:

- najcenejši sladkor kristal kg 10,70 din
- najcenejši sir Celeia Edamer kg 56,90 din

Za jesenski izlet je bila izžrebana: **MARIJA AŽMAN, Paški Kozjak 58, Titovo Velenje**

ZAHVALA

Ob boleči izgubi moža, očeta in starega očeta

Alojza Amona

se iskreno zahvaljujemo sorodnikom, sosedom, znancem, govornikom, duhovniku, rudarski godbi in vsem, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti.

Hvala za darovano cvetje, vence in izraze sožalja.

ŽALUJOČI VSI NJEGOVI

*Samo v smrti je svoboda;
zopet najdeš, kar si ljubil;
večnosti ti vrne voda,
kar si ljubil in izgubil.*

Po dolgi in mučni bolezni je umrl mož, oče in deda

Zdravko Oblak

dipl. ing. rud.
Titovo Velenje

ŽALUJOČI: žena Nada, sin Dušan z družino, hčerka Vesna z družino.

Pokop je bil 7. 7. 1990 v Celju.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi dragega

Mrkija

iz Šoštanja

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki so nam pomagali. Posebej se zahvaljujemo družini Andrejč, sostanovalcem, prijateljem in znancem.

ŽALUJOČI: Vera z otroki in Tomi

*Kako živel bi rad,
sedel med vami,
a sedaj tišči me grob
prerani!*

ZAHVALA

Ob boleči izgubi dragega očeta, starega očeta, brata ter pradede

Karla Gašpariča

24. 10. 1905 — 27. 6. 1990

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, znancem in prijateljem, ki ste darovali cvetje in ga pospremili na njegovi zadnji poti.

Posebno se zahvaljujemo dr. Zupančiču za zdravljenje na domu, sosedom Jevšnik, Kasesnik, posebno Tomotu in Marici za vsestransko pomoč, g. župniku za lepo opravljen obred, cerkvenemu pevskemu zboru, govornikom, častni straži RLV, rudarski godbi, ter sodelavcem TOZD-a Pohištvo.

Vsi njegovi.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi našega dragega očeta,
starega očeta in praočeta

Jožeta Melanška

(1905 — 1990)
iz Šaleka pri Velenju

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, ki ste ga v ponedeljek, dne 2. julija 1990 pospremili na njegovo zadnjo pot, nam izrazili sožalje in darovali cvetje.

Posebna zahvala velja dr. Zupančiču in dr. Grošlju ter med. sestri Slavici Avberšek za nesebično pomoč v času njegove dolgotrajne bolezni.

Hvala vsem sosedom, pogrebcom, pevcem, gospodu duhovniku za opravljeni obred, vsem govornikom, Termoelektrarni Šoštanj, gasilcem Občinske gasilske zveze Velenje, ki ste ga pospremili na pokopališče v Pokrajcu.

ŽALUJOČI: sinovi Slavko, Mirko in Jože v imenu vsega sorodstva.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi

Slavice Drečnik

roj. 3. 4. 1950 v Topolšici,
stanujoča v Ljubiji pri Mozirju,
umrla 21. 6. 1990

V globoki žalosti se zahvaljujemo vsem prijateljem, sorodnikom in znancem, ki ste nam v najtežjih trenutkih pomagali, jo pospremili po kratki življenjski poti, pospremili še na zadnjo pot in jo zasuli s cvetjem v slovo.

ŽALUJOČI: mama, hčerka Karmen, sestra Angelca z Robertom, sestra Vera z družino.

*Niti zbogom nisi rekla,
niti roke nam podala,
smrt te vzela je prerano,
a v naših srcih boš ostala!*

Gorice nad Šoštanjem skrivajo grobove po vojni pobitih

V neposredni bližini rudniške vrtine na Goricah je eden od množičnih grobov po vojni pobitih Šoštanjčanov.

Tudi Koželj skriva množične grobove žrtev iz Teharij, med njimi so tudi Velenjčani. O tem več kdaj drugič.

Nasilna izguba življenja, še zlasti po končani vojni, je globoko prizadela človekovo dostojanstvo in kar 45 let so starejši Šoštanjčani nosili v sebi te povojne grozote, še posebno tisti, ki so te ljudi poznali, ki so bili njihovi sosede, da bližnjega in daljnega družinskega sorodstva ne omenjamo.

Na severnem predelu Šoštanja, tam okoli opuščene vodnega rezervoarja, na hribu imenovanem Gorica, ležijo pobiti Šoštanjčani, ki so jih vojni zmagovalci želeli čisto preprosto izbrisati iz našega spomina.

Vemo, da se sprava s pogrebno slovesnostjo pobitih v Kočevskem Rogu ne končuje, temveč se šele začne. Sprave ni brez popolne resnice, do te resnice pa je še dolga pot. Res je, da bomo pri odkrivanju prihajali do

najrazličnejših grozot, ki so bile storjene ljudem že po končani vojni in verjetno ni občine v Sloveniji, kjer ne bi imeli grobov, ki nosijo v sebi strašne grozote. V naši občini so to Šoštanj, Velenje, Gaberke, od Pake do Mislinje, Sentilj...

Veliko vprašanje je, kako dolgo bodo še lahko v miru pokopani na hribu v Goricah nad Šoštanjem, saj je pri enem grobu v bližini rudniške jamske vrtine, in če bi to vrtino recimo locirali samo tri metre bolj proti severu, bi bila ta vrtina v del grobov, kjer so pokopani 23. maja 1945 ustreljeni Šoštanjčani.

Sprava je eno najtežjih in najzahtevnejših moralnih dejanj. Zahteva velik osebnostni napor in zavestno odločitev, veliko političnih razlogov, zrelosti, veliko mero strpnosti in medsebojnega

spoštovanja.

Podatke sem pričel zbirati nekaj dni za tem, ko so aretirali Janeza Janšo. Na začetku so bili ljudje do mene zelo nezaupljivi, bilo jih je strah. Bolj ko se nam je bližala slovenska pomlad, lažje sem prihajal do podatkov, jih preverjal... Pred nekaj dnevi sem potkal pri Martinu T. Možakar je dobrega spomina in je spisek, ki ga imam, tu in tam hitro popravil, še zlasti njihova imena in delo s katerim so se ukvarjali ustreljeni, tu in tam pa je še kaj dodal. Pri preverjanju podatkov so pomagali: Viktor K., Zvone C. in drugi.

Ustreljeni so bili 23. maja 1945, med 23. in 24. uro na Goricah nad Šoštanjem. Pred tem so jih istega dne med 10 in 11. uro dopoldne s tovornim avtom odpeljali neznano kam. Rekli so, da

jih peljejo na zaslišanje, in da se bodo kasneje že vrnili na domove, če niso nič krivi.

In potem gorje. Najprej so si morali skopati jame. Pred ustrelitvijo so imeli zaprte v Grilovem hlevu, tega hleva danes ni več. Še živeti tudi pa vedo povedati, kako so prosili, da jih pustijo živeti, saj niso med vojno nikomur storili nič hudega. Skupaj je bilo ustreljenih 27 Šoštanjčanov.

Da bi zvedel še kaj več, sem se oglasil tudi pri Cveti Z., ki je bila takrat zaposlena na obcini v Šoštanju, ki pa se tega, da so bili v Šoštanju ustreljeni ti ljudje, ne spominja. Ve pa, da so bili nekateri Šoštanjčani takoj po osvoboditvi zaprti ter kasneje verjetno odpeljani v Celje, ali kam drugam.

L. Ojsteršek

MOZIRJE — TOF IN PUST BO-STA RAZGIBALA ŽIVLJENJE

Čez štirinajst dni, v četrtek, 26. julija, bo v Mozirju turistična, zabavna in rekreacijska prireditev, ki jo pripravljata nihče drug kot Pust Mozirski. Gost in vodja prireditve bo Tone Fornezzi-Tof, ki ga bo spremljal kvartet Moped Showa. Prireditve se bo pričela ob 16. uri, ko se bodo udeleženci s kajaki spustili po Savinji od mostu v Spodnji Rečici do Savinjskega gaja, strokovno in ostalo pomoč pri tem bo nudil Edi Jurjavec. V nadaljevanju bodo besedo prevzeli gostje s Tofom na čelu, pripravljajo modno revijo, trim tek skozi Savinjski gaj, prenečenja z bogatimi nagradami in uglednimi gosti, pa še kaj.

MILIČNIKI SO ZAPISALI

HUDO TELESNO POŠKODOVAN VOZNIK

V ponedeljek, 2. julija, ob 5. uri zjutraj se je na regionalni cesti v naselju Nova Štifta zgodila prometna nezgoda. Iz Gornjega Grada proti Črncu je vozil voznik osebne avtomobila Peter Podbrežnik, 26 let, iz Gornjega Grada. V omenjenem naselju ga je v desnem preglednem ovinku na mokri cesti začelo zanašati. Po 14 metrih drsenja je trčil v obcestno škarko, odkoder je vozilo odbilo na cestišče in obstalo je na strehi. Pri tem se je voznik hudo telesno poškodoval in odpeljali so ga v celjsko bolnišnico.

TOVORNJAK NA BOK

Dan kasneje, v torek, okrog 12. ure je po cesti Titovo Velenje—Sentilj vozil tovornega avtomobila KR 184-313 Edo Stael iz Radovljice. Zaradi neprimerne hitrosti in nepravilno naloženega tovora se je v naselju Kavče tovornjak obrnil na bok. Ker je kislina iz akumulatorja poškropila voznika po očesu, je moral iskati pomoč v celjski bolnišnici.

KAR S PIVOVSKO STEKLENICO PO GLAVI

V začetku prejšnjega tedna sta okrog 18. ure, popivala v lokalni stare Tržnice na Kidričevi cesti v Titovem Velenju Ivan Kretič, upokojenec iz Jenkove 43 in Milan Skale, 40 let. Beseda je dala besedo, spor je bil mimogre-

de tu in med prepiranjem je Kretič s steklenico piva udaril po glavi svojega sogovornika. Zaradi vreznine je ta iskal zdravniško pomoč v velenjskem zdravstvenem domu.

ODTUJIL 300 DINARJEV

V sanitarne prostore na avtobusni postaji v Titovem Velenju je v sredo, 4. julija, med 15. in 16. uro prišel doslej še neznan obiskovalec. S ključem, ki ga je imel pri roki, je odklenil vrata v prostor, kjer je delala garderobarka. Odtujil je okrog 300 dinarjev na škodo Karmen Vrečko iz Celja.

IZ AVTOMOBILA UKRADEL USNJENO ŽENSKO TORBICO

Istega dne, okrog 18. ure, je Janez Grabner sporočil na postajo milice v Titovem Velenju, da sta bila s prijateljico na obisku v bolnišnici Topolšica. Osebnostni avtomobil Zastava 750 sta pustila na parkirnem prostoru pred bolnišnico. Ko sta se vrnila do avtomobila, sta ugotovili, da je iz njega izginila usnjena ženska ročna torbica z denarjem, ključmi, ... Le dva dni sta bila potrebna, da so miličniki storilcu pršli na sled. V avtomobil je vlomil Marko Golavšek iz Partizanske 53 v Titovem Velenju. Pri nadaljnjem zbiranju obvestil so prav tako ugotovili, da ima fant na vesti še vrsto drugih vlomil v avto-

TITOVO VELENJE — CIK CAK — TORNADO IN TURNIR

Klub malega nogometa Cik Cak — Tornado bo v petek, soboto in nedeljo organiziral prvi turnir v malem nogometu in sicer na kotalkališču v Titovem Velenju. Jutri, v petek, bodo tekme popoldne, v soboto in nedeljo pa dopoldne, in popoldne, odvisno pač od števila prijavljenih ekip. Za najboljše ekipe, igralca, strelca in vratarja so pripravljene lepe nagrade, pokali in priznanja.

mobile Zastava 750 vse od začetka tega leta dalje.

NAŠEL NI TISTEGA, KAR JE ISKAL

Skozi priprto okno na Saleški 18 b je v četrtek, 5. julija, v popoldanskem času, vstopil v stanovanje Huseina Alečića nepovabljeni gost. Pri preiskovanju stanovanja ni našel ne denarja, ne zlatnine. Drugi aparati (TV, videorekorder) pa so bili zanj očitno pretežki, da bi jih vzel s sabo. Neznane vlomilca še vedno iščejo.

ZAPELJALA V REKO PAKO

Dan kasneje, okrog 8. ure zjutraj, je Marija Erhard, 48 let, iz Koroške ceste v Titovem Velenju, zaradi neprimerne hitrosti v bližini objekta v Novih Prelogah zapeljala s ceste v reko Pako. Pri tem se je lažje telesno poškodovala.

NI SE ZMENIL ZA PLAČILO

V petek, 6. julija, ob 22. uri, se je mudil v Pizzeriji Cigler v Šoštanju gost. Naročil si je jedatjo in pijačo, ki pa je kasneje ni hotel plačati. Na kraju je patrulja postaje milice Titovo Velenje ugotovila, da svojih obveznosti ni hotel plačati Meho Turudija, 42 let, iz Kaknja, ki je pred časom prišel s prestajanja daljše zaporne kazni. Pri sebi ni imel ne denarja za preživljanje, niti dokumentov o istovetnosti. Predali so ga v postopek sodniku za prekrške zaradi klateštva.

MEDSEBOJNI OBRAČUN VOZNIKOV

Prejšnjo nedeljo, okrog 18. ure, je Martin Šuštaršič, 33 let, iz Splitske 52 v Titovem Velenju peljal iz Šoštanja proti Titovemu Velenju. Med potjo mu je s stranske ceste izsilil prednost voznik osebne avtomobila Sedad Subašič, 31 let, iz Saleške 2 b. Šuštaršič mu je zaradi tega zatrobil in ga prehitel. Subašič mu seveda ni hotel ostati dolžan, peljal je za njim ter ga dohitel na Kopaljski cesti v Titovem Velenju. Tu sta opravila temeljit pogovor, med katerim je Subašič udaril svojega sobesednika in mu strgal srajco. Zaradi nedostojnega vedenja čaka napadalca še sodnik za prekrške.

HUDO IN LAŽJE POŠKODOVANA

Na Konovem, na lokalni cesti proti Hrastovcu, se je ta ponedeljek ob 18.35 uri zgodila prometna nesreča, v kateri je bila ena oseba hudo, ena pa lažje telesno poškodovana.

Voznik osebne avtomobila Ivica Križman, 29 let, iz Hrastovca je vozil iz smeri Škal proti Konovemu po sredini vozišča. V nepreglednem ovinku mu je nasproti pripeljal voznik motornega kolesa vespa Samo Zabovnik, 20 let, iz Škal s sopotnico M. Š., 16 let, iz Titovega Velenja. Z motornim kolesom sta trčila v srednji del osebne avtomobila. Pri tem se je voznik motornega kolesa Zabovnik hudo telesno poškodoval, sopotnica pa lažje.

Nepravilno naložen tovor

Koliko nesreč na naših cestah je že povzročil neprimerno, ali pa celo malomarno naložen tovor. Koliko življenj je moralo ugasniti zaradi tega. Vendar vse to posameznih voznikov ne spametuje, da bi posvečali več pozornosti varnemu prevozu posameznih tovorov. Nekaj podobnega se je pripetilo tudi pretekli teden.

Neprimerno naložen tovor, in prevelika hitrost sta botrovala nesreči, ki se je na srečo brez hujših posledic pripetila v torek 3. 7. 1990 okrog enajste ure na lokalni cesti Velenje Sentilj, v naselju Laze. Omenjenega dne je zasebni avtoprevoznik 21. letni Edvard Stale doma iz Radovljice peljal na svojem tovornjaku reg. št. KR. 183—313 kosovno pločevino. Slabo očiščen keson na katerem se je prejel prevažal pesek, slabo zavarovan tovor, in neprimerna hitrost so bili vzrok, da je na precej ostrem ovinku zdrsnila pločevina na rob kesona z takšno silo, da je tovornjak prevrnilo na bok, in se je po dobrih dvajsetih metrih drsenja ustavil na skrajnem robu ceste. Sreča v nesreči je bila, da se ni vozilo prevrnilo na cestišče, kjer bi bila razsuta pločevina lahko življenjsko nevarna za ostale udeležence v prometu. Na vozilu in tovoru je nastala le manjša materialna škoda. Tudi voznik jo je odnesel z lažjimi poškodbami. Sama nesreča tako nima večjih razsežnosti, vendar naj velja kot opozorilo ostalim voznikom, ki se ukvarjajo z podobnimi prevozi.

M. Hrustl

IZ SODNIH KLOPI

V praznih pisarnah so bile polne denarnice

Lahko bi celo rekli, da je bilo Zdenki Plečko iz Titovega Velenja, stari komaj 22 let, polovico »dela« opravljene že s tem, ko so v nezaklenjenih pisarnah ženske puščale torbice na takšnem mestu, kjer Zdenka ni imela pretežkega dela. Njeno nepošteno ravnanje pa jo je privedlo pred sodnike, ki za to niso imeli preveč razumevanja. Odredili so ji leto dni zapora, sicer pogojno, če v štirih letih podobnega dejanja ne stori več in če v roku enega leta oškodovankam in oškodovancem (teh je bilo manj) povrne škodo. Zdenka Plečko je trenutno na prestajanju kazni — zaradi kaznivih dejanj v KPD Dob, kjer pristojni ocenjujejo, da bo po prestani kazni sposobna pošteno živeti in se preživljati z delom.

Sodniki so upoštevali olajševalne okoliščine — kazniva dejanja je priznala. Bila je brez sredstev za preživljanje, saj je brezposelna in mati enega otroka. Imela pa je tudi druge, olajševalne okoliščine — pri dejanjih je bila precej predrzna, poleg tega pa je bila kaznovana že prej.

Začela je pred približno dvema letoma. 6. julija 1988 je v SIS družbenih dejavnosti ostala brez denarnice in brez 9,50 dinarjev M. V. Potem je v novembru istega leta obiskala Skupnost za zaposlovanje in brez denarnice in 2,60 dinarjev v njej je ostala D. L.

Naslednje leto februarja je obiskala sodišče in T. B. oškodovala za skupaj 160,00 dinarjev.

(mkp)

GIBANJE PREBIVALSTVA

OBČINA VELENJE

POROKE:

Miran JALUŠIČ, rojen 1961, Titovo Velenje, Efenkova c. št. 1 in Brigita BOŽIČEVIČ, rojena 1967, Šoštanj, Kajuhova c. št. 3.

Božidar RAJH, rojen 1962, Slovenske Konjice, Titov trg št. 12 in Terezija FURMAN, rojena 1969, Slovenska Konjice, Partizanska c. št. 28.

Mihael ŠPEGEL, rojen 1968, Titovo Velenje, Jenkova c. št. 6 in Kristina ŠALAMON, rojena 1967, Ločica ob Savinji št. 83.

Damir ŠOLMAN, rojen 1970, Vitanje št. 6 in Suzana LAZNIK, rojena 1969, Vitanje št. 6.

SMRTI:

Anton PRAPROTNIK, rojen 1947, Slatina št. 16.

Alojzija AMON, rojen 1931, Titovo Velenje, Šercerjeva c. št. 10.

Marija MEH, rojena 1905, Ravne št. 42.

Emilija JAGODIČ, rojena 1919, Celje, Vojkova c. št. 15.

Franc POGORELC, rojen 1942, Radlje ob Dravi, Partizanska c. št. 12.

OBČINA MOZIRJE

POROKE:

Simon Belaj, 1964, kmetovalec iz Šmiklavža 17 in Anica Hribernik, 1968, konfektionarka iz Lenarta pri Gornjem Gradu 12.

Stanko Fale, 1966, kmetovalec, Homec-Brdo 30 in Milena Rajter, 1970, pletilja iz Bočne 98.

Tomaž Danijel, 1965, delavec iz Mozirja, Askerčeva 53 in Katari-na Dimec, 1969, ekonomski tehnik iz Mozirja, Ulica Tomšičeve brigade 17.

SMRTI: Marija Slatinšek, 1901, upokojenka iz Gornjega grada 67; Franciška Rihter, 1909, upokojenka iz Tiroseka 58.

Janez Žvipej, 1949, invalidski upokojenec iz Kokarij 9, Anton Bašneč, 1937, invalidski upokojenec iz Nazarij 154.